

ONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 27 MAART 2009 BETREFFENDE RADIO-OMROEP EN TELEVISIE, WAT BETREFT HET STIMULEREN VAN DE AUDIOVISUELE SECTOR DOOR FINANCIËLE BIJDRAGEN AAN DE PRODUCTIE VAN AUDIOVISUELE WERKEN

Samenvatting

Voorliggend decreet omvat een nieuwe eengemaakte regeling voor de stimulering van de audiovisuele sector door financiële bijdragen aan de productie van audiovisuele werken. De bestaande investeringsverplichting voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden en de stimuleringsregeling voor dienstenverdelers worden geactualiseerd, op elkaar afgestemd en aangevuld met een verplichting tot deelname aan de productie van audiovisuele werken voor aanbieders van videoplatformdiensten. Daarnaast wordt de quotaverplichting ter bevordering van Europese producties vervaardigd door onafhankelijke producenten in overeenstemming gebracht met de praktijk. Tot slot wordt de definitie van onafhankelijke producent gewijzigd.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

1. Het voorliggend voorontwerp van decreet heeft betrekking op het beleidsveld media en is gerelateerd aan het inhoudelijk structurelement "Beleidswerking en internationaal beleid ondersteunen".
2. In het Regeerakkoord van de Vlaamse Regering 2019 – 2024 is volgende passage terug te vinden:

De stimuleringsregeling voor de distributeurs en de productiebijdrage door de niet-lineaire televisiediensten zorgen beide voor een extra investering in nieuwe Vlaamse kwaliteitsvolle content. De stimuleringsregeling voor distributeurs bestaat al langer en is aan een update toe. Daarbij stemmen we meer af op de regeling voor de niet-lineaire televisiediensten. We hebben hierbij bijzondere aandacht voor de rechtenverdeling en verdienmodellen (Windows) van de betrokken spelers. Daarnaast zorgen we voor een periodieke monitoring van de regeling van de bijdragen van distributeurs, zenders, OTT-spelers (bv. Netflix) in de ons omringende landen en stemmen we ons hierop af. We treden in dialoog met de (inter-)nationale mediaplatformen om toegang te krijgen tot de data die door de content van de Vlaamse mediaspelers wordt gegenereerd.

3. In de beleidsnota media 2019-2024 is volgende passage terug te vinden onder SD A.3. "Optimaliseren van kader en instrumenten voor mediabeleid" / OD A.3.2. "Inzetten op een kwalitatief, toekomstbestendig en helder regelgevend kader rond media":

De stimuleringsregeling voor de distributeurs en de productiebijdrage door de niet-lineaire televisiediensten zorgen beide voor een extra investering in nieuwe

Vlaamse kwaliteitsvolle content. De stimuleringsbijdrage voor distributeurs bestaat al langer en is aan een update toe. Daarbij wil ik de regeling meer afstemmen op deze voor de niet-lineaire televisiediensten. Ik wil hierbij bijzondere aandacht voor de rechtenverdeling en verdienmodellen (Windows) van de betrokken spelers. Daarnaast zal ik zorgen voor een periodieke monitoring van de regeling van de bijdragen van distributeurs, zenders, OTT-spelers (bv. Netflix) in de ons omringende landen. We zullen ons beleid hierop ook afstemmen. In die zin wil ik in dialoog treden met de (inter-)nationale mediaplatformen om toegang te krijgen tot de data die door de content van de Vlaamse mediaspelers wordt gegenereerd.

Onder SD I.1. "Creëren van een divers, toegankelijk en duurzaam medialandschap" / OD I.1.3. "Investeren in kwaliteitsvolle Vlaamse audiovisuele content" vermeldt de beleidsnota media 2019-2024 de volgende passage:

Om investeringen in de productie van kwaliteitsvolle Vlaamse content een duw in de rug te geven, voorzie ik een update van de stimuleringsregeling voor dienstenverdelers. Ik zal deze afstemmen op de evaluatie van de recente regeling voor de niet-lineaire televisie-omroeporganisaties.

Dit decreet voert een nieuwe regeling in voor de stimulering van de audiovisuele sector door het invoeren van een bijdrageverplichting aan de productie van audiovisuele werken.

B. Inhoud

Omgevingsanalyse en probleemstelling

4. De manier waarop audiovisuele content wordt verdeeld naar en geconsumeerd door het brede publiek heeft de voorbije jaren belangrijke transformaties ondergaan¹. Ook in de European Media Industry Outlook van 2023 wordt gewezen op de snelle en verregaande wijzigingen die de mediasector heeft ondergaan. "*Distribution channels which emerged in the years 2010s, such as VoD, have had a structuring impact on consumption patterns and market dynamics. Altogether, the way content is financed, distributed and consumed has profoundly changed over the past few years.*"²
5. De opkomst van *Subscription Video on Demand* diensten (SVOD), zoals Netflix, Disney+ en Amazon Prime Video zorgden voor een sterke verschuiving in het media ecosysteem³. Uit de Digimeter van 2022 blijkt dat Netflix met 50% het grootste bereik in Vlaanderen heeft, dat Disney+ een bereik heeft van 19%, Streamz een bereik van 12% en Amazon een bereik van 8%⁴. Dat er een grote betaalbereidheid is, blijkt ook uit het feit dat 25% van de Vlamingen 2 of meer streamingabonnementen cumuleert⁵. Samen met de opkomst van deze SVOD-diensten heeft ook de opkomst van *Advertising funded Video on Demand* diensten (AVOD), zoals VTM Go en Go Play, de concurrentie om de kijker de afgelopen jaren verhevigd door een proliferatie van de exploitatievormen⁶.

¹ Delaere, S., Van den Bulck, H., Tintel, S., Braet, O., Van Dam, T & P. Ballon. (2021). Doorlichting van het Vlaams Audiovisueel beleid 2021. Brussel: imec-SMIT-VUB, i.s.m. Universiteit Antwerpen, <https://www.vlaanderen.be/cjm/sites/default/files/2021-12/doorlichting-audiovisueel-beleid-2021-rapport.pdf> (hierna: Doorlichting 2021), 21.

² European Commission, Commission staff working document European Media Industry Outlook, 17 mei 2023, 11.

³ Doorlichting 2021, 21.

⁴ Sevenhant, R., De Marez, L., Denecker, F., Georges, A., Wuyts, G., en Schuurman, D., imec.digimeter 2022, Digitale trends in Vlaanderen, www.imec.be/sites/default/files/2023-03/imec_digimeter_2022.pdf (hierna: Digimeter 2022), 21.

⁵ Digimeter 2022, 19.

⁶ Doorlichting 2021, 25.

6. Uit cijfers blijkt dat in 2016 het aandeel uitgesteld kijken gemiddeld 16,2% bij de doelgroep 18-54-jarigen bedroeg⁷. Met een voortzetting van de evolutie van uitgesteld kijken in 2016 zou het uitgesteld kijken bij de 18-54 VVA doelgroep oplopen tot 50% in 2026 voor de uurschijf 17-24u en tot 44% voor het daggemiddelde⁸. Wanneer daarnaast het kijkgedrag met betrekking tot de meest populaire programma's wordt geëvalueerd, dan valt ook het hoog aandeel van de uitgestelde kijkers op. Bij verschillende populaire titels wordt nu al meer uitgesteld gekeken dan live. Waar het vroeger vooral fictieprogramma's waren die uitgesteld werden bekeken, worden nu alle types van programma's (ook reality- en spelprogramma's) van alle zenders uitgesteld bekeken⁹. Volgens het CIM, het Centrum voor Informatie over de Media, was het uitgesteld kijken in 2021 het hoogst bij zenders als Play5 (46,1%), Canvas (37,2%) en VTM2 (36,3%), maar ook bij de brede populaire kanalen ligt het aandeel uitgesteld kijken rond een derde van het bereik¹⁰.
7. De impact van al deze trends laat zich sterker voelen in kleine audiovisuele ecosystemen, zoals Vlaanderen, die traditioneel gekenmerkt zijn door een grotere afhankelijkheid van publieke middelen, een beperkte afzetmarkt, lagere budgetten en beperktere middelen voor *recoupment*¹¹. De Europese audiovisuele sector heeft het daardoor moeilijk met het ontwikkelen van een rendabel financieringsmodel voor audiovisuele content¹².
8. Het kan niet ontkend worden dat de productie van lokale content voor omroeporganisaties aanzienlijke investeringen met zich meebrengt in vergelijking met de aankoop van buitenlandse programma's. Hoewel de kijkcijfers van bijvoorbeeld buitenlandse series vaak lager liggen dan kijkcijfers van Vlaamse series¹³ is de rentabiliteit van deze buitenlandse series wel algemeen hoger door de lagere aankoopkosten¹⁴. Desondanks investeren Vlaamse omroepen traditioneel zwaar in lokale Vlaamse producties, zowel fictie als non-fictie, omdat deze producties belangrijk zijn voor hen. Uit studies blijkt immers dat kijkers het belangrijk vinden dat ook lokale/Europese producties een plaats in het uitzendschema krijgen¹⁵. Bovendien blijkt er een duidelijke correlatie te bestaan tussen de investeringen van de Vlaamse omroepen in lokale content en het marktaandeel van die omroep: hoe meer een omroep investeert in Vlaamse content hoe hoger het marktaandeel van die omroep is¹⁶.
9. Hoewel kwalitatieve lokale content lokale spelers onderscheidt van buitenlandse, hoofdzakelijk Amerikaanse spelers, staat de productie van deze

⁷ Econopolis, Doorlichting van het Vlaams Audiovisueel Beleid 2017, Eindrapport, maart 2017, <https://publicaties.vlaanderen.be/view-file/23750>, 7 (hierna: Doorlichting 2017).

⁸ Econopolis, Leefbaarheid van productie, aggregatie en distributie van audiovisuele content in Vlaanderen. Eindrapport, november 2018, https://www.vlaanderen.be/cjm/sites/default/files/2020-03/eindrapport_leefbaarheid_audiovisuele_media.pdf, 26 (hierna: 'Econopolis, 2018').

⁹ Doorlichting 2017, 9; Econopolis, Leefbaarheid21; Doorlichting 2021, 36.

¹⁰ Doorlichting 2021, 36.

¹¹ Contractuele bepaling volgens dewelke vooraleer er royalty's worden uitbetaald, eerst een aantal kosten moeten gerecupereerd worden.

¹² Doorlichting 2021, 39.

¹³ Uit de Doorlichting 2017 blijkt dat binnen de top 100 van de meest bekeken programma's volgens CIM er gemiddeld 14 fictiereeksen zijn over de periode 2009-2015 (p. 5-6). Binnen de top 100 best bekeken televisieprogramma's, uitgezonden door de Vlaamse televisiezenders, waren in 2017 maar liefst 89 programma's Nederlandstalige Vlaamse producties of co-producties (zowel fictie als non-fictie). Zie Centrum voor Informatie over de Media (CIM), CIM TV Top 100 best bekeken programma's 2017 Noord, 4-8.

Uit de Doorlichting 2021 blijkt dat het aandeel fictiereeksen dat de top 100 haalt elk jaar nog stabiel blijft, maar dat het aandeel reeksen dat de top 20 haalt wel gedaald is (p. 59).

¹⁴ Doorlichting 2017, 8.

¹⁵ Doorlichting 2017, 6.

¹⁶ Econopolis, Vlaanderen Inc : De Vlaamse Audiovisuele Sector: 4 scenario's, 2014, slide 37. iMinds-SMIT-MICT, Duurzame financieringsmodellen voor Vlaamse televisiefictie. Een onderzoek i.ov. Kabinet Media en Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media, 2014 <https://publicaties.vlaanderen.be/view-file/14726> (hierna: 'Duurzame financieringsmodellen 2014'), 38.

lokale content al vele jaren erg onder druk waardoor de investeringen in lokale producties dreigen te dalen¹⁷. De druk op budgetten brengt een kettingreactie teweeg waarbij budgetten krimpen, financiering moeilijker wordt, marges voor winst verkleinen, en uiteindelijk ook de kwaliteit van de reeksen dreigt te dalen¹⁸. Uit de Doorlichting van 2021 blijkt dat zowel de concurrentie met SVOD-platformen als het uitgesteld kijken, nog meer druk hebben gezet op de financiering van lokale originele audiovisuele content¹⁹. Ook andere studies²⁰ en evoluties in de markt²¹ tonen dit aan. Ook de Coronacrisis heeft ervoor gezorgd dat de financiering van producties moeilijker wordt²².

10. Zowel vanuit culturele als vanuit economisch-financiële overwegingen moet er oog zijn voor de waarde van eigen audiovisuele programma's en producties van eigen bodem²³. Kwaliteit, diversiteit en pluriformiteit van de media garanderen, houdt ook in zuurstof geven aan de lokale audiovisuele sector, zoniet bestaat het risico dat Vlaanderen overspoeld zou worden door buitenlandse programma's²⁴. Bovendien blijft de marktrealiteit dat audiovisuele producenten moeilijkheden ondervinden om hun producties te financieren²⁵. Met andere woorden, minder investeringen zou leiden tot minder producties wat een gevaar zou betekenen voor de werkgelegenheid in de sector, de kwaliteit van de producties, de diversiteit in het landschap en de exportmogelijkheden²⁶.
11. De maatschappelijke, democratische en culturele waarde en de positieve spillover effecten die audiovisuele diensten kunnen hebben, kunnen een stimuleren (of subsidiëren) ervan rechtvaardigen²⁷. Het is steeds de bekommernis van de Vlaamse decreetgever om de burgers te verzekeren dat er in Vlaanderen een kwalitatief programma-aanbod blijft bestaan, met een sterke nadruk op lokale producties. Om een duurzaam, kwalitatief en lokaal aanbod te garanderen, van de Vlaamse mediasector een sterke economische sector te maken en de leefbaarheid van de Vlaamse audiovisuele sector de nodige stimulansen te geven, werden onder meer de stimuleringsregeling voor de dienstenverdelers en de investeringsverplichting voor de particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, ingevoerd. In zijn advies bij de conceptnota erkent de Sectorraad Media dat de regeling in het leven is geroepen voor de ondersteuning van de Vlaamse audiovisuele productiesector waardoor het een belangrijk instrument is voor heel de audiovisuele sector.
12. De Beleidsnota Media 2019-2024 erkent de noodzaak van de bestaande investeringsverplichting en stimuleringsregeling voor de Vlaamse audiovisuele sector, omdat deze zorgen voor (extra) investeringen in nieuwe Vlaamse kwaliteitsvolle content, maar geeft ook aan dat bijvoorbeeld de stimuleringsregeling voor de dienstenverdelers aan een update toe is. Ook de Vlaamse Regulator voor de Media deelt dit standpunt in de Mediaconcentratierapporten van 2019, 2020, 2021 en 2022:

"De Vlaamse Regulator voor de Media wil evenwel aanstippen dat het, om een level playing-field te creëren tussen enerzijds de dienstenverdelers (art. 184/1

¹⁷ Duurzame financieringsmodellen 2014, 62; Doorlichting 2017, 4, 8, 12; Doorlichting 2021, 21.

¹⁸ Duurzame financieringsmodellen 2014, 90.

¹⁹ Doorlichting 2021, 21, 35; Econopolis, Leefbaarheid, 29 ev.; Doorlichting 2017, 10, 12.

²⁰ Doorlichting 2017, 8; Econopolis, 2018, 29 e.v. en 66.

²¹ Uniform tv-reclamemodel voor alle Belgische zenders om lokale televisiesector zuurstof te geven, 10 augustus 2022.

²² Doorlichting 2021, 69 e.v.

²³ Vl. Parl., Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, houdende invoering van een stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector, 2013-2014, 2294/1, 3.

²⁴ *Ibid.*, 3.

²⁵ *Ibid.*, 3-4.

²⁶ Duurzame financieringsmodellen 2014, 13-14.

²⁷ Duurzame financieringsmodellen 2014, 24.

Voor een volledig overzicht van de steunmaatregelen audiovisueel beleid, zie Doorlichting 2021, 86 e.v.

Mediadecreet) en de niet-lineaire televisieomroep-organisaties (art.157, paragraaf 2 Mediadecreet), aangewezen is om ook de huidige procedures en voorwaarden t.a.v. de dienstenverdelers te evalueren, aangezien deze ingevoerd werden op basis van toenmalige media-ecosysteem. Ondertussen heeft het media-ecosysteem heel wat transities ondergaan”.

13. De bestaande investeringsverplichting en stimuleringsregeling hebben ontegensprekelijk hun nut bewezen. Uit de Doorlichting van 2021 blijkt immers dat deze verplichtingen geleid hebben (samen met VAF/Mediafonds) tot een verhoging van het aantal kwaliteitsreeksen in Vlaanderen, een gemiddelde verhoging van het budget van reeksen en een hoger aandeel geëxporteerde reeksen²⁸. Maar vandaag is het absoluut noodzakelijk dat onduidelijkheden weggewerkt worden, dat de verschillende verplichtingen meer op elkaar afgestemd worden, en dat andere spelers aan deze verplichting onderworpen worden. Dit voorontwerp van decreet bevat een nieuwe eengemaakte regeling ter vervanging van de bestaande stimuleringsregeling voor dienstenverdelers en investeringsverplichting voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden. Dit ligt ook in lijn met een aanbeveling uit de Doorlichting van 2021, namelijk dat de stimuleringsregeling en investeringsregeling zoveel mogelijk gelijkgeschakeld worden, zodat er voor de betrokken actoren sprake is van een gelijk speelveld²⁹. Daarnaast zal er niet langer van de investeringsverplichting en stimuleringsregeling gesproken worden, maar zal naar de eengemaakte regeling verwezen worden als de stimuleringsregeling.
14. In het verleden werd er steeds een beleidskeuze gemaakt voor het veiligstellen en het stimuleren van kwaliteitsvolle producties en het garanderen van een sterke Vlaamse audiovisuele sector vanuit cultureel, democratisch en maatschappelijk oogpunt. Dit houdt ook een zoektocht in naar meer middelen voor de productie van lokale content en de Vlaamse audiovisuele sector, onder meer via ondersteuning vanuit het VAF/Mediafonds, het Vlaams Noodfonds Corona, de relancemiddelen en de toekenning van een projectsubsidie aan het Europees coproductiefonds 'Eurimages' voor het pilootprogramma 'Pilot financial support programme for drama series'. Een versterkte stimuleringsregeling met een ruimer toepassingsgebied, hogere bijdragen en gewijzigde uitsluitingsdrempels moet dezelfde doelstelling realiseren.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

15. Het investeren in Vlaamse audiovisuele producties en het versterken van de Vlaamse audiovisuele productiesector blijven ook de komende jaren essentieel. De nieuwe stimuleringsregeling moet dit bevorderen. In het advies bij de conceptnota van de Sectorraad Media stelt de Sectorraad Media dat dit de juiste fundamentele doelstellingen zijn om elke hervorming van de stimuleringsregeling te kaderen. Daartoe worden enkele elementen van de bestaande investeringsverplichting en stimuleringsregeling behouden, een aantal andere aspecten worden grondig vernieuwd. Dit veronderstelt zowel een aanpassing van het Mediadecreet als het vervangen van de desbetreffende uitvoeringsbesluiten.
16. Met voorliggend decreet wordt beoogd tegemoet te komen aan de doelstellingen geformuleerd door de Vlaamse Regering in het Regeerakkoord 2019-2024 en de beleidsnota 2019-2024 om Vlaamse kwaliteitsvolle producties op een structurele wijze te ondersteunen. Bij de toepassing van de stimuleringsregeling staat het verzekeren van inhoudelijke kwaliteit dan ook voorop. Om die reden zullen de productieprojecten na indiening bij de Vlaamse

²⁸ Doorlichting 2021, 197.

²⁹ Doorlichting 2021, 196.

Regulator voor de Media voor advies voorgelegd worden aan een beoordelingscommissie samengesteld door de Vlaamse Regulator voor de Media, na voordracht door het VAF.

17. Op grond van de huidige stimuleringsregeling en in het bijzonder sinds de introductie van een investeringsverplichting voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties sinds 2019, neemt het aantal investeringen in kwalitatieve Vlaamse producties gestaag toe. Waar in 2019 slechts in 4 coproductieprojecten werd geïnvesteerd (er werden 5 projecten ingediend waarvan 1 niet erkend werd), steeg dit aantal naar 5 coproductieprojecten in 2020 en naar 7 coproductieprojecten in 2021 en 2022. In 2023 werden er 9 coproductieprojecten ingediend waarvan er 7 werden erkend. Met de introductie van de nieuwe stimuleringsregeling wordt beoogd om deze stijgende tendens in het aanbod van kwaliteitsvolle Vlaamse producties te bekrachtigen.
18. Voorliggend decreet betreft een nieuwe regeling ter stimulering van de audiovisuele sector en regelt daarvan het toepassingsgebied, de vorm, de uitsluitingsdrempels, de heffingsgronden en de concreet te betalen bijdragen. Daarnaast wordt ook de definitie van "onafhankelijke producent" in artikel 2, 49° gewijzigd.

Toepassingsgebied

19. Momenteel bevat het Mediadecreet een stimuleringsregeling voor dienstenverdelers (art. 184/1) en een investeringsverplichting voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden (art. 157). Uit de Doorlichting van 2021 is gebleken dat deze actoren op basis van de investeringsverplichting en stimuleringsregeling in 2020 een totale som van €4.850.000 geïnvesteerd hebben in de productie van lokale content³⁰. Op zijn website publiceerde de Vlaamse Regulator voor de Media de volgende jaarlijkse totaalsommen van investeringen in het kader van de investeringsverplichting en stimuleringsregeling: 4.857.409,18€ (2020), 5.143.930,12€ (2021) en 6.155.685,46€ (2022).
20. De stimuleringsregeling voor dienstenverdelers bestaat al sinds 2014. Deze stimuleringsregeling werd destijds ingevoerd om van de mediasector een sterke economische sector te maken, om de leefbaarheid van het omroepbestel en van de audiovisuele productiehuizen in Vlaanderen te verhogen, om de kwaliteit, diversiteit en pluriformiteit van de media te garanderen en om te vermijden dat Vlaanderen zou overspoeld raken door buitenlandse en vaak goedkopere televisieprogramma's. De stimuleringsregeling voor dienstenverdelers is van toepassing op elke dienstenverdelers die omroepdiensten ter beschikking stelt die vallen onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap. Bijgevolg is deze verplichting ook van toepassing op buitenlandse dienstenverdelers. Onder meer M7 (TV Vlaanderen) die gevestigd is in het G.H. Luxemburg draagt hierdoor bij aan de productie van lokale content op basis van deze stimuleringsregeling.
21. De investeringsverplichting voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, is ingevoerd in 2019 en geldt zowel voor particuliere omroeporganisaties die in Vlaanderen gevestigd zijn, als voor particuliere omroeporganisaties die gevestigd zijn in een andere lidstaat, maar die gericht zijn op het Nederlandse taalgebied. Vandaag geldt de investeringsverplichting niet expliciet voor de in België gevestigde particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden die niet gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-

³⁰ Doorlichting 2021, 144.

Hoofdstad , bijvoorbeeld omdat ze in het Franse taalgebied gevestigd zijn, als zij gericht zijn op het Nederlands taalgebied. In de nieuwe stimuleringsregeling zal dit worden verduidelijkt

22. De nieuwe stimuleringsregeling is niet alleen van toepassing op dienstenverdelers en particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, maar ook op aanbieders van videoplatformdiensten.
23. Voor de lineaire televisieomroeporganisaties wordt geen stimuleringsregeling ingevoerd. Lineaire televisieomroeporganisaties dragen immers reeds substantieel bij in de productie van lokale programma's³¹. De lineaire televisieomroeporganisaties investeren vandaag ook breder dan de genres waartoe de stimuleringsregeling beperkt blijft (fictie, animatie en documentaire). Een uitbreiding van de stimuleringsregeling naar lineaire televisieomroeporganisaties zou contraproductief kunnen zijn in die zin dat hun investeringen in lokale content zouden dalen tot de verplichte bijdrage in het kader van de stimuleringsregeling. De investeringen in lokale content door lineaire televisieomroeporganisaties zullen wel van nabij opgevolgd worden. Mocht op een bepaald moment vastgesteld worden dat deze investeringen substantieel dalen, dan moet worden herbekeken of er ook een stimuleringsregeling voor lineaire televisieomroeporganisaties moet worden ingevoerd.

Vorm van de bijdrage

24. De huidige stimuleringsregeling voor dienstenverdelers en investeringsverplichting voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, kunnen de vorm aannemen van een rechtstreekse financiële bijdrage aan de coproductie van audiovisuele werken, of van een gelijkwaardige financiële bijdrage aan het Vlaams Audiovisueel Fonds (hierna: VAF) dat deze zal besteden conform de beheersovereenkomst met betrekking tot het VAF/Mediafonds.
25. Ook de nieuwe stimuleringsregeling biedt de betrokken spelers de keuze tussen een rechtstreekse financiële bijdrage aan de productie van audiovisuele werken, of een gelijkwaardige financiële bijdrage aan het VAF.
26. Er zal wel een wijziging worden doorgevoerd. Wat de rechtstreekse financiële bijdrage aan de productie van audiovisuele werken betreft, zal niet alleen de bijdrage aan de productie zelf meetellen om te voldoen aan de stimuleringsregeling, maar ook de bijdrage die betaald wordt door de investeerders voor het verwerven van uitzendrechten op de producties waar de investeerders mee bijdragen aan de financiering van de productie. De voorwaarden en modaliteiten hiervan moeten nog door de Vlaamse Regering worden bepaald. Bovendien zal de gelijkwaardige financiële bijdrage aan het VAF door het VAF kunnen besteed worden conform de beheersovereenkomst met betrekking tot het VAF/Mediafonds of conform de beheersovereenkomst met betrekking tot het VAF/Filmfonds.

Uitsluitingsdrempels

27. Alleen de huidige investeringsverplichting bevat voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden uitsluitingsdrempels (zie art. 2 Besluit Vlaamse Regering van 1 februari 2019). Voor dienstenverdelers gelden geen uitsluitingsdrempels: zij moeten altijd

³¹ Econopolis, Leefbaarheid, 49.

bijdragen in het kader van de stimuleringsregeling, ongeacht hun omzet in het Nederlands taalgebied.

28. De huidige uitsluitingsdrempels zullen niet langer van toepassing zijn. Er zullen verschillende nieuwe uitsluitingsdrempels worden ingevoerd.

Om kleine bedrijven niet overmatig te belasten, en om de toegang tot de markt voor nieuwkomers niet te belemmeren, is de stimuleringsregeling bijvoorbeeld niet van toepassing onder bepaalde uitsluitingsdrempels. Daarnaast worden er ook enkele andere uitsluitingsdrempels ingevoerd.

29. Krachtens artikel 13.6 van de Richtlijn (EU) 2018/1808 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) in het licht van een veranderende marktsituatie (hierna: Richtlijn AVMD 2018) gelden de financiële bijdragen niet voor aanbieders van mediadiensten met een lage omzet of met een klein publiek die zich tot publiek in andere lidstaten richten. Op 7 juli 2020 publiceerde de Europese Commissie richtsnoeren voor het definiëren van de begrippen "klein publiek" en "lage omzet"³². Met deze richtsnoeren werd rekening gehouden bij het uitwerken van een nieuw voorstel voor uitsluitingsdrempels voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten.

Heffingsgrond en bedrag

30. Vandaag betalen particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden een bedrag gelijk aan 2% van hun omzet in het Nederlands taalgebied, of een forfait van 3 miljoen euro per jaar. Dienstenverdelers moeten in de huidige regeling kiezen tussen een forfaitair bedrag van 3 miljoen euro per jaar of een bedrag gelijk aan 1,3 euro per abonnee in het Nederlands taalgebied. De forfaitaire bijdragen en het bedrag per abonnee zijn geïndexeerd.
31. De huidige investeringsverplichting en stimuleringsregeling werden ingevoerd omdat de financiering van producties steeds moeilijker werd. Deze extra investeringen hebben zeker zuurstof aan de audiovisuele sector gegeven, maar uit de Doorlichting van 2021 blijkt dat de financiering van producties nog steeds onder druk staat en dat een verhoging van de bijdrage gerechtvaardigd is³³. Met het oog op een sterke Vlaamse audiovisuele sector wordt de aanbeveling van de onderzoekers om de bijdrage te verhogen, opgevolgd.
32. De jaarlijkse totaalsom van de bijdragen van de nieuwe stimuleringsregeling is moeilijk te bepalen en dit om verschillende redenen. Op basis van onderzoek zijn niet alle cijfers voorhanden. De aanbieders van videoplatformdiensten communiceren bijvoorbeeld niet over hun omzet in een bepaald land. Ook particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, communiceren niet over het aantal abonnees, gebruikers en omzet.
33. Deze spelers moeten in het kader van de huidige investeringsverplichting en stimuleringsregeling hun omzet overmaken aan de Vlaamse Regulator voor de Media. De Vlaamse Regulator voor de Media beschikt echter niet over de mogelijkheid om deze gegevens te delen, zoals de Sectorraad Media lijkt te

³² Mededeling van de Commissie, Richtsnoeren op grond van artikel 13, lid 7, van de richtlijn audiovisuele mediadiensten voor het berekenen van het aandeel Europese producties in catalogi op aanvraag en het definiëren van de begrippen "klein publiek" en "lage omzet", PB 7 juli 2020, C 223/10.

³³ Doorlichting 2021, 197.

suggereren in het advies bij de conceptnota. Dit betreft immers bedrijfsgevoelige informatie die vertrouwelijk behandeld moet worden.

34. Daarnaast is het moeilijk om de evoluties in de audiovisuele sector te voorspellen en de impact daarvan op het aantal abonnees van de dienstenverdelers en de omzet van aanbieders van videoplatformdiensten en particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden.

Nuttige cijfers en informatie kunnen teruggevonden worden in de Doorlichting van 2021, de verschillende jaarverslagen van het VAF en in het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 86 van Wilfried Vandaele, het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 128 van Wilfried Vandaele en de schriftelijke vraag nr. 129 van Wilfried Vandaele.

Definitie onafhankelijke producent

35. De huidige definitie van onafhankelijke producent in artikel 2, 49° van het Mediadecreet dient als basis voor het gebruik van dit concept in volgende regelgeving:

- de regels rond de quota-verplichtingen (art. 155 Mediadecreet);
- het decreet van 13 april 1999 houdende machtiging van de Vlaamse regering om toe te treden tot en om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Audiovisueel Fonds (art. 3 §1, tweede lid, 4°);
- de investeringsverplichting en stimuleringsregeling (art. 157 en 184/1 Mediadecreet): er moet bij de gesteunde productie een onafhankelijke producent betrokken zijn (art. 6, 4° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 en art. 7, 4° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2019).

36. Producenten die niet voldoen aan de kwalificatie van "onafhankelijke producent" kunnen geen beroep doen op de middelen van het VAF/Mediafonds en van de investeringsverplichting en de stimuleringsregeling. Coproductieprojecten die dienstenverdelers en particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden mee financieren, moeten om in aanmerking te komen in het kader van de investeringsverplichting en de stimuleringsregeling worden ingediend samen met minstens één onafhankelijke producent (cfr. art. 6, 4° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 en art. 7, 4° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2019).

37. De huidige definitie van onafhankelijke producent moet om verschillende redenen herzien worden. In de eerste plaats moet de onafhankelijkheid van de producent geëvalueerd worden t.o.v. Vlaamse én buitenlandse televisieomroeporganisaties. Daarnaast is een aandeel van 15% in het kapitaal van een onderneming geen goed criterium om de onafhankelijkheid van die onderneming te beoordelen. Tenslotte moet ook de jaaromzet uit de productie van programma's voor een televisieomroeporganisatie waarvan de producent afhankelijk is, meegenomen worden als criterium.

Impactanalyse

Maatschappelijke impact: kinderen, jongeren en minderjarigen.

38. Het voorliggend ontwerp van decreet heeft geen rechtstreekse, specifieke impact op kinderen en jongeren, al zijn er wel indirecte effecten. De update van de regeling tot stimulering van de audiovisuele sector door financiële bijdragen aan de productie van audiovisuele werken moet immers leiden tot een versterking van de lokale audiovisuele sector en tot bijkomende investeringen in nieuwe Vlaamse kwaliteitsvolle content. Deze nieuwe

kwaliteitsproducties kunnen zeker ook (mede) gericht zijn op kinderen en jongeren. Op die manier geniet deze doelgroep mee van de output van de vernieuwde stimuleringsregeling, en dit op dezelfde manier als andere doelgroepen. Om die reden wordt geen Kind- en jongereneffectrapport (JoKER) opgemaakt.

Armoedetoets.

39. Voor dit decreet werd geen armoedetoets uitgevoerd.

Impact op de grondrechten en op het gelijkheidsbeginsel.

40. Het voorliggende ontwerp van decreet heeft geen specifieke impact op de grondrechten en het gelijkheidsbeginsel.

Budgettaire impact.

41. Dit decreet heeft geen budgettaire impact.

Bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen en op Brussel.

42. Dit decreet heeft geen bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen en op Brussel.

Implementatie

43. Een aantal bepalingen die door dit decreet worden ingevoerd of worden gewijzigd in het Mediadecreet zullen direct uitvoerbaar zijn. Voor andere bepalingen evenwel zijn nog bijkomende uitvoeringsmaatregelen nodig. Dat zal o.a. het geval zijn voor:

- Het gewijzigde artikel 157 stelt dat de Vlaamse Regering de nadere voorwaarden en modaliteiten bepaalt met betrekking tot de vrijstellingen.
- Het nieuwe artikel 188/2, §2 dat stelt dat de Vlaamse Regering de criteria bepaalt op basis waarvan een productieproject kan gekwalificeerd worden als een Vlaams productieproject, de nadereregels, voorwaarden en procedure voor indiening van productieprojecten, de voorwaarden en regels zodat een bijdrage voor het verwerven van uitzendrechten mee in rekening kan genomen worden en de voorwaarden en regels met betrekking tot de beoordeling van de ontvankelijkheid, de erkenning en opvolging van productieprojecten, en dat de Vlaamse Regering eveneens de nadere regels bepaalt met betrekking tot de procedure voor de gelijkwaardige financiële bijdrage aan het VAF.
- Het nieuwe artikel 188/1, §2 dat stelt dat de Vlaamse Regering de nadere voorwaarden en modaliteiten bepaalt met betrekking tot de vrijstellingen van de bijdrage in het kader van stimuleringsregeling.
- Het nieuwe artikel 188/3, laatste lid, dat stelt dat de Vlaamse Regering de voorwaarden en modaliteiten bepaalt inzake de rapportering door de Vlaamse Regulator voor de Media en het VAF over de deelname aan de productie van audiovisuele werken.

44. Hoewel de nieuwe regeling voor de stimulering van de audiovisuele sector door het invoeren van een deelname aan de productie van audiovisuele werken kan gekwalificeerd worden als staatssteun, is er geen aanmelding bij de Europese Commissie nodig. Het gaat hier over steun die valt onder artikel 54 van de Algemene Groepsvrijstellingsverordening (AGVV/Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard), namelijk steun voor audiovisuele werken. Overeenkomstig artikel 11 AGVV volstaat een kennisgeving bij de Europese Commissie binnen twintig werkdagen na de inwerkingtreding van de

steunmaatregel. Die kennisgeving zal door de Vlaamse Regering worden gedaan binnen twintig werkdagen na de publicatie van het voorliggend decreet in het Belgisch Staatsblad.

45. Handhaving van en toezicht op de naleving van de bepalingen van dit decreet is de bevoegdheid van de Vlaamse Regulator voor de Media.
46. De modaliteiten van de stimuleringsregeling voor de productie van audiovisuele werken die door dit decreet wordt ingevoerd, zullen worden vastgesteld in een Besluit van de Vlaamse Regering. Pas op dat ogenblik zal de stimuleringsregeling volledig uitvoerbaar zijn. Voorliggend decreet zal dan ook samen met dit besluit in werking treden op een datum die de Vlaamse Regering zal vaststellen.

C. Totstandkomingsprocedure

47. De Vlaamse minister, bevoegd voor de media, heeft op 18 juli 2022 advies gevraagd aan de Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media over de conceptnota 'Stimulering van de audiovisuele sector door een stimuleringsregeling voor de productie van audiovisuele werken'. De Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media formuleerde een advies op 18 november 2022 .
48. De Inspectie Financiën verleende een positief advies op 6 februari 2023. In zijn advies verklaart de Inspectie van Financiën dat dit ontwerp geen financiële weerslag heeft.
49. Het ontwerp van decreet werd aangepast aan het wetgevingsadvies nummer 2023/01 van 18 januari 2023.
50. Het ontwerp van decreet werd een eerste keer principiële goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 17 maart 2023.
51. De Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media formuleerde een advies over dit ontwerp van decreet op 8 mei 2023.

Advies van de Sectorraad Media

De Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media bracht op 8 mei 2023 advies uit over het voorontwerp van decreet en over het ontwerp van besluit betreffende het stimuleren van de audiovisuele sector. In verband met het voorontwerp van decreet formuleerde de Sectorraad de volgende opmerkingen.

1. De Sectorraad Media stelt een aantal positieve wijzigingen vast in de ontwerpen van decreet en besluit ten opzichte van de eerder verschenen conceptnota over een nieuwe stimuleringsregeling. Binnen het nieuwe voorstel worden een groot aantal aspecten geapprecieerd (vb. uitbreiding van toepassingsgebied naar aanbieders van videoplatformdiensten, vergroting mogelijkheid om te investeren in film, nieuwe definitie van onafhankelijke producent die meer rekening houdt met de huidige marktrealiteit en meer juridische en feitelijke criteria in rekening neemt, toevoeging inclusienota en schrappen beperkingen zodat meerdere windows maximaal benut kunnen worden.).
2. De Sectorraad Media vindt het een goede zaak dat de bijdrages verhoogd worden met het oog op verhoogde investeringen in kwalitatieve lokale producties.
In dit verband werd de tekst nog aangepast om de evenredigheid van de verhoging van de forfaitaire bijdragen te optimaliseren. Zowel de dienstenverdelers (ontworpen artikel 188/3, 1°), als de particuliere

omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden (ontworpen artikel 188/4, §1, 1°), als de aanbieders van videoplatformdiensten (ontworpen artikel 188/5, §1, 1°) kunnen voor het bepalen van de jaarlijkse bijdrage om hun verplichting tot deelname aan de productie van audiovisuele werken, vermeld in het ontworpen artikel 188/1, §1, na te leven, kiezen tussen een forfaitaire bijdrage of een bijdrage per abonnee (dienstenverdelers) respectievelijk een percentage van hun omzet (particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden en aanbieders van videoplatformdiensten). Deze forfaitaire bijdrage wordt nu evenredig verhoogd en wordt naar 7 miljoen euro gebracht omdat dit ongeveer een verdubbeling inhoudt t.a.v. het huidige, geïndexeerde forfaitaire bedrag. Bovendien werd omwille van deze substantiële verhoging van de bijdragen in het ontworpen artikel 188/2 een uitzondering ingevoerd op de regel dat investeerders die de nodige gegevens om voor een uitsluitingsgrond in aanmerking te komen niet tijdig indienen, geacht worden gekozen te hebben voor een betaling van het forfaitaire bedrag aan het Vlaams Audiovisueel Fonds. Voor kleine marktspelers die niet van deze regeling op de hoogte zouden zijn en die overduidelijk onder één van de uitsluitingsgronden vallen, is deze regel disproportioneel zwaar. Daarom kunnen investeerders die overduidelijk op grond van één van de uitsluitingsdrempels vermeld in artikel 188/1, §5 zijn vrijgesteld, binnen de vijf werkdagen na ontvangst van de melding door de Vlaamse Regulator voor de Media dat zij het forfaitaire bedrag verschuldigd zijn aan het Vlaams Audiovisueel Fonds, alsnog bewijzen dat zij onder één van de uitsluitingsgronden vallen.

Aansluitend bij deze opmerking van de Sectorraad Media zal een tweede indienmoment voor productieprojecten geïntroduceerd worden. Momenteel voorzien de investeringsverplichting en stimuleringsregeling in één moment waarop productieprojecten kunnen worden ingediend met het oog op erkenning (15 februari). Door de verhoging van de bijdrage is de kans reëel dat investeerders in meer productieprojecten zullen kunnen/moeten investeren om aan de stimuleringsregeling te voldoen. Het lijkt niet realistisch om in die situatie slechts één indienmoment te behouden. Ook hier zal aan de investeerders flexibiliteit geboden worden door in twee indienmomenten te voorzien. Om deze indienmomenten zo goed mogelijk te spreiden over een jaar wordt het huidige indienmoment van 15 februari verschoven naar 15 april. Er wordt een tweede indienmoment voorzien op 15 oktober. Het ontworpen artikel 188/2 wordt aan dit nieuwe tijds kader aangepast.

3. De Sectorraad Media geeft aan dat het feit dat de VRM verplicht wordt om te rapporteren over het totaal aantal investeringen een vooruitgang is. De Sectorraad Media maakt hierbij wel de bedenking hoe dit in de praktijk zal verlopen omwille van de toevoeging "op voorwaarde dat er op geen enkele manier bedrijfsgevoelige informatie kan afgeleid worden". Met het oog op informatiedeling bevatte het oorspronkelijke artikel 15 van ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering over het stimuleren van de audiovisuele sector door financiële bijdragen aan de productie van audiovisuele werken (VR 2023 1703 DOC.0254/1BIS en VR 2023 1703 DOC.0254/2BIS) een verplichting voor de Vlaamse Regulator voor de Media om jaarlijks een verslag te publiceren op zijn website over de investeringen die op basis van de stimuleringsregeling gedaan zullen worden op voorwaarde dat er op geen enkele manier bedrijfsgevoelige informatie kan afgeleid worden. Aangezien deze verplichting een decretale verankering vereist, wordt een nieuw punt 26° toegevoegd aan artikel 218, §2, eerste lid van het Mediadecreet dat bepaalt dat de Vlaamse Regulator voor de Media jaarlijks een verslag publiceert op zijn website met de som van enerzijds de geaggregeerde cijfers van de rechtstreekse financiële bijdragen aan de productie van audiovisuele werken, en anderzijds de geaggregeerde cijfers van de investeringen in de vorm van een gelijkwaardige financiële bijdrage aan het Vlaams Audiovisueel Fonds (in

de vorm zoals bepaald in voorgesteld artikel 188/1, §2, eerste en tweede lid), onder de voorwaarde dat daar geen bedrijfsgevoelige informatie kan worden afgeleid. Deze informatiedeling is essentieel met het oog op onderbouwde beleidsvoering en op transparantie voor de Vlaamse audiovisuele sector en onderzoekers.

We moeten ons ervan bewust zijn dat de investeerders hun bijdragen vertrouwelijk overmaken aan de Vlaamse Regulator voor de Media. Hoewel transparantie belangrijk is, mag deze doelstelling op geen enkele manier afbreuk doen aan deze vertrouwelijkheid. Dit laatste kan alleen gegarandeerd worden als bij de publicatie van deze totaalsom op geen enkele manier bedrijfsgevoelige informatie zal kunnen worden afgeleid (vb. een openbaarmaking van deze totaalsom is slechts mogelijk als er meer dan twee investeerders zijn).

4. Volgens de Sectorraad Media is het aangewezen dat de Vlaamse Regulator voor de Media bij directe investering in een productie, ook -per project- rapporteert over de bij het project betrokken producent(en) en omroep(en)/OTT-spelers/andere exploitanten. Op deze vraag wordt niet ingegaan. Momenteel neemt de Vlaamse Regulator voor de Media de aanvrager, *i.e.* de investeerder, op in zijn beslissingen.

5. De Sectorraad Media stelt dat het onduidelijk is welke beleidsdoelstellingen precies voorop worden geplaatst en hoe de voorgestelde regeling deze doelstellingen effectief zal kunnen verwezenlijken in een snel veranderende mediasector.

In repliek hierop kan worden verwezen naar de doelstellingen die aan de basis lagen van de invoering van de oorspronkelijke stimuleringsregeling en investeringsverplichting en die nog steeds blijven gelden: het verzekeren van een duurzaam, kwalitatief en lokaal aanbod in Vlaanderen, van de Vlaamse mediasector een sterke economische sector maken en de leefbaarheid van de Vlaamse audiovisuele sector bestendigen. Het is steeds de betrachting geweest van de Vlaamse Regering om vanuit cultureel, democratisch en maatschappelijk oogpunt een sterke Vlaamse audiovisuele sector te garanderen en kwaliteitsvolle producties te stimuleren. Een versterkte stimuleringsregeling met een ruimer toepassingsgebied, hogere bijdragen en gewijzigde uitsluitingsdrempels draagt daar zeker toe bij. De nieuwe regeling is meer afgestemd op de veranderde realiteit in de mediamarkt, onder meer voor wat betreft niet-lineaire televisiediensten en de rechtenverdeling en verdienmodellen van de betrokken spelers om dusdanig bij te dragen en een divers, toegankelijk en duurzaam medialandschap te voorzien van kwaliteitsvolle Vlaamse audiovisuele content. De Sectorraad Media heeft in het advies bij de conceptnota 'Stimulering van de audiovisuele sector door een stimuleringsregeling voor de productie van audiovisuele werken' van de Sectorraad Media expliciet gesteld dat dit de juiste fundamentele doelstellingen zijn: *"De Sectorraad Media vindt het positief dat men elke hervorming van een stimuleringsregeling kadert in de juiste fundamentele doelstellingen, namelijk het behouden en/of versterken van kwaliteitsvolle producties en een sterke Vlaamse audiovisuele sector realiseren vanuit cultureel, democratisch en maatschappelijk oogpunt."*

6. De Sectorraad Media stelt de vraag wie en hoeveel spelers worden gevat door de investeringsverplichting.

In antwoord hierop verwijzen we onder meer naar het antwoord van minister Dalle op de schriftelijke vraag nr. 128 van de heer Vandaele 'Stimuleringsregeling voor audiovisuele producties - Opname videoplatformdiensten' en de schriftelijke vraag nr. 129 van de heer Vandaele 'Stimuleringsregeling voor audiovisuele producties - Niet-lineaire televisiediensten'. De mediasector is steeds in beweging waardoor er voortdurend bestaande diensten verdwijnen en nieuwe diensten bijkomen. Het

is dus onmogelijk om een overzicht op te maken van de spelers die onder het toepassingsgebied zullen vallen.

7. De Sectorraad Media stelt de vraag in welke mate de verhoging van de bijdragen tot een evenwaardige verhoogde output van de productie zal leiden. In antwoord hierop verwijzen we naar wat in de memorie van toelichting wordt vermeld: *“Op grond van de huidige stimuleringsregeling en in het bijzonder sinds de introductie van een investeringsverplichting voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties sinds 2019, neemt het aantal investeringen in kwalitatieve Vlaamse producties gestaag toe. Waar in 2019 slechts in 4 coproductieprojecten werd geïnvesteerd, steeg dit aantal naar 5 coproductieprojecten in 2020 en naar 7 coproductieprojecten in 2021. Met de introductie van de nieuwe stimuleringsregeling wordt beoogd om deze stijgende tendens in het aanbod van kwaliteitsvolle Vlaamse producties te bekrachtigen.”*
8. Het is voor de Sectorraad Media niet helder hoe hoog de bijkomende inkomsten zullen zijn.
Hierop moet worden geantwoord dat het moeilijk is om de precieze hoogte van de nieuwe stimuleringsregeling te bepalen omwille van verschillende redenen. Aanbieders van videoplatformdiensten die door deze nieuwe regelgeving zullen worden gevat, communiceren tot op heden niet over hun omzet in een bepaald land. Ook particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, communiceren niet over het aantal abonnees, gebruikers en omzet. Onder de huidige investeringsverplichting wordt door deze spelers wel aan de Vlaamse Regulator voor de Media gerapporteerd omtrent de gerealiseerde omzet. Het betreft hier echter bedrijfsgevoelige informatie die vertrouwelijk behandeld moet worden en waarover bijgevolg dus niet kan worden gecommuniceerd. Daarnaast is het moeilijk om de evoluties in de audiovisuele sector te voorspellen en de impact daarvan in kaart te brengen op het aantal abonnees van de dienstenverdelers en de omzet van de aanbieders van videoplatformdiensten en particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden. Niettegenstaande werd er een passage in de memorie van toelichting toegevoegd waarin toelichting wordt gegeven over de gebeurlijke hoogte van de nieuwe stimuleringsregeling.
9. De Sectorraad Media wijst in een aantal gevallen op de noodzaak om recurrent in een evaluatie te voorzien. Vooreerst wordt gesteld dat er zich binnen de twee jaar na inwerkingtreding een eerste evaluatie opdringt die recurrent zal moeten worden herhaald om zowel de korte- als langetermijneffecten te detecteren. Daarnaast is de Sectorraad van mening dat een constante monitoring nodig is om tegemoet te komen aan de evoluties in platformen, technologische mogelijkheden en businessmodellen. Tot slot wordt erop gewezen dat een evaluatie noodzakelijk is om de percentages van de financiële bijdragen in overeenstemming te houden met de wijzigende realiteit.
In antwoord op deze bezorgdheden kan worden verwezen naar artikel 21 van het voorontwerp van decreet. Daarin wordt verduidelijkt dat uiterlijk het derde jaar na de inwerkingtreding van de nieuwe stimuleringsregeling een evaluatie zal worden opgemaakt, die toelaat om bij te sturen indien nodig. Er wordt aan de memorie van toelichting bij artikel 21 een alinea toegevoegd waarin aangegeven wordt dat er ook een jaarlijkse monitoring van de impact van de nieuwe stimuleringsregeling zal zijn. Het is immers essentieel dat er permanent nagegaan wordt wat de concrete financiële impact is van de nieuwe stimuleringsregeling op de sector.
10. De Sectorraad Media vraagt zich af welke speler valt onder welk producentenstatuut.
Om hier zo weinig mogelijk onzekerheid over te laten bestaan, krijgt de algemene kamer van de Vlaamse Regulator voor de Media twee nieuwe taken

toebedeeld in artikel 22 van het voorontwerp van decreet, dat een punt 24° en een punt 25° toevoegt aan artikel 218, §2, eerste lid van het Mediadecreet.

Door het nieuwe punt 24° krijgt de algemene kamer van de Vlaamse Regulator voor de Media de taak om jaarlijks een overzicht op te maken van producenten waarbij wordt aangegeven of deze producenten al dan niet onafhankelijk zijn op basis van artikel 2, 49° a) en b). De Vlaamse Regulator voor de Media krijgt tevens de taak om dit overzicht jaarlijks vóór 1 november te publiceren op zijn website en om dit overzicht te wijzigen op voorwaarde dat producenten hierom vragen en stukken overmaken die een wijziging rechtvaardigen en die gevalideerd zijn door een bedrijfsrevisor. De jaarlijkse herneming van deze lijst en de mogelijkheid om deze tussentijds te updaten zijn opportuun gelet op de mogelijke variabiliteit in de kwalificatie als onafhankelijke producent.

Het nieuwe punt 25° geeft Vlaamse Regulator voor de Media de taak om jaarlijks een overzicht op te maken van producenten waarbij wordt aangegeven of deze producenten al dan niet voldoen aan de voorwaarden die met toepassing van het ontworpen artikel 188/1, §3, 3° door de Vlaamse Regering aan producenten worden opgelegd in het kader van de ontvankelijkheid van de productieprojecten. Ook hier moet de Vlaamse Regulator voor de Media zorgen voor de publicatie van dit overzicht op zijn website en voor het desgevallend doorvoeren van wijzigingen aan dit overzicht.

11. De Sectorraad Media stelt dat het niet duidelijk is of, en indien ja, hoe de regeling moet worden toegepast op *user-generated content creators*. Het is niet helemaal duidelijk wat de Sectorraad Media bedoelt met *user-generated content creators*. Als de Sectorraad Media hiermee verwijst naar burgers die af en toe video's op sociale mediaplatformen plaatsen en hier geen inkomsten uit genereren dan vallen zij niet onder de stimuleringsregeling. Als de Sectorraad Media hiermee echter verwijst naar content creators, vloggers en influencers die video's plaatsen op sociale mediaplatformen en die uit deze activiteit inkomsten verwerven dan zullen zij gekwalificeerd worden als particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden waardoor zij onder het toepassingsgebied van de stimuleringsregeling vallen. Wat deze laatste categorie betreft, kan worden verwezen naar de uitsluitingsgronden opgenomen in het ontworpen artikel 8, §5, 1° van het voorgestelde wijzigingsdecreet. Particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden zijn niet aan de voorgestelde regeling onderworpen indien ze voldoen aan minstens één van de daar genoemde vier voorwaarden. Meer specifiek gaat het onder meer om het bereiken van minder dan 0,5% van alle inwoners in het Nederlandse taalgebied met hun aanbod van niet-lineaire televisiediensten (onder b) en minder dan 10 audiovisuele werken aanbieden (onder c). Deze uitzonderingen samen gelezen maken het onwaarschijnlijk dat de 'professionele' *user-generated content creators* aan de regeling onderworpen zullen worden.
12. De Sectorraad Media begrijpt niet waarom artikel 155 van het Mediadecreet zou worden gewijzigd in het kader van de voorliggende herziening van de bestedingsverplichting aangezien deze bepaling hier los van staat. De Sectorraad vraagt dan ook verduidelijking omtrent de juridische aanleiding. In antwoord hierop kan verwezen worden naar artikel 17 van de Richtlijn 2010/13 van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (hierna Richtlijn AVMD 2010). Dit artikel stelt dat lidstaten erop toezien dat omroeporganisaties ten minste 10% van hun zendtijd of programmabudget reserveren voor Europese producties die door van de televisie-omroeporganisatie onafhankelijke producenten zijn vervaardigd. De nieuwe formulering van artikel 155 van het Mediadecreet is in overeenstemming met deze bepaling, nu krachtens overwegende 71 van de

Richtlijn AVMD 2010, onder meer rekening moet worden gehouden met de eigendom van het productiebedrijf voor het vaststellen van de onafhankelijkheid van de producent. In de nieuwe formulering gebeurt dat ook. Een productie van een producent die afhankelijk is van een televisieomroeporganisatie zal niet worden meegerekend bij de quota voor onafhankelijke producties van die televisieomroeporganisatie, terwijl een productie van een producent die niet afhankelijk is van een televisieomroeporganisatie wel bij die quota zal worden gerekend. Deze wijziging staat inderdaad los van de aanpassing van de investeringsverplichting en stimuleringsregeling, maar was nodig om, zoals aangegeven in de memorie van toelichting, het regelgevende kader in overeenstemming te brengen met de praktijk. Dit aspect wordt toegevoegd aan de samenvatting.

13. De Sectorraad Media stelt de vraag of de term 'audiovisuele werken' betrekking heeft op individuele werken of op reeksen.
Conform een letterlijke lezing van de definitie in artikel 2, 4° van het voorontwerp van decreet zijn audiovisuele werken volledige reeksen.
14. De Sectorraad Media vraagt verduidelijking omtrent wat moet worden begrepen onder 'Broadcaster Video-on-Demand rechten' in het ontworpen artikel 188/1, §5, 1°, onder d).
Hierop kan worden geantwoord dat de programma's gebaseerd op Broadcaster Video-on-Demand rechten waarvan sprake, programma's zijn waarvoor de omroeporganisatie die deze aanbiedt de rechten heeft om deze zowel lineair als niet-lineair (via video-on-demand) aan te bieden. Deze programma's kunnen dus worden aangeboden op lineaire wijze, maar kunnen vooraf, tegelijk of op een later tijdstip tevens op aanvraag worden geraadpleegd. Het betreft dus de situatie waarin de rechten om een programma op aanvraag uit te zenden zijn gekoppeld aan de rechten voor het op lineaire wijze uitzenden van het programma. *In concreto* heeft deze uitzondering betrekking op zenderplatformen, waar lineaire spelers hun programma's ook op niet-lineaire wijze gratis aanbieden, eventueel uitgebreid met een beperkt exclusief niet-lineair aanbod.
15. De Sectorraad Media vraagt zich af wat de notie 'hoofdzakelijk' betekent in het ontworpen artikel 8, §5, 1°, d) van het voorontwerp van decreet, waarin wordt gesproken van een aanbod dat hoofdzakelijk bestaat uit programma's die zijn gebaseerd op Broadcaster Video-On-Demand rechten.
In antwoord hierop moet worden gewezen op de strikt taalkundige betekenis van deze notie, meer bepaald 'voor het grootste deel'. Het zal de Vlaamse Regulator voor de Media toekomen om dit in de praktijk te beoordelen.
16. De Sectorraad Media vraagt zich af wat moet worden begrepen onder 'computerfuncties', zoals tweemaal vermeld in artikel 15 van het voorontwerp van decreet.
Ter verduidelijking kan worden verwezen naar artikel 2, 7°/2 van het Mediadecreet. Het gaat met name niet om de notie 'computerfuncties' als zodanig, maar om 'eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten', wat wordt gedefinieerd als 'elk soort apparatuur voor gebruik door consumenten met als voornaamste functie het verlenen van toegang tot televisiediensten'. Deze definitie werd ingevoerd naar aanleiding van de omzetting van Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten.
17. De Sectorraad Media heeft vragen bij de opheffing van de huidige uitvoeringsbesluiten inzake de stimuleringsregeling en de investeringsverplichting. Artikel 24 van het voorontwerp van decreet heft het besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2019 betreffende de deelname

van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken, op. Daarnaast wordt het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 betreffende de stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector opgeheven in artikel 19 van het ontwerp van besluit. De Sectorraad Media vraagt of beiden niet via besluit moeten worden opgeheven of wat de reden is voor de opsplitsing

Hierop kan worden geantwoord dat het besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2019 betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieorganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken is bekrachtigd bij decreet en bijgevolg ook bij decreet moet worden opgeheven.

18. De Sectorraad Media vraagt zich af wie de evaluatie zoals vermeld in artikel 25 van het voorontwerp van decreet, zal opmaken.

Ter verduidelijking moet erop worden gewezen dat de verplichting tot het opstellen van een evaluatie wordt ingeschreven in artikel 21 van het voorontwerp van decreet. Deze evaluatie zal opgemaakt worden in opdracht van de Vlaamse Regering en de regelgeving inzake openbaarheid van bestuur zal hierop van toepassing zijn.

19. Tot slot stelt de Sectorraad voor om de notie 'productieprojecten' in het Mediadecreet te definiëren aangezien het hier veelvoudig in voorkomt, in plaats van de definitie op te nemen in het bijbehorende uitvoeringsbesluit

Deze nuttige suggestie wordt meegenomen door de term te definiëren in artikel 2, 29°/2 van het Mediadecreet.

52. Het ontwerp van decreet werd op 27 maart 2023 aangemeld bij de Europese Commissie in het kader van de Richtlijn (EU) 2015 van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (codificatie).

Advies van de Europese Commissie

Op 29 juni 2023, één dag na het einde van de status quo-periode, heeft de Europese Commissie haar opmerkingen krachtens artikel 5, lid 2, van Richtlijn (EU) 2015/1535 van 9 september 2015 van 27 juni 2023 overgemaakt.

1. De eerste opmerking van de Commissie heeft betrekking op de toepassing van de verplichting op „particuliere omroepen” die niet-lineaire televisiediensten aanbieden. De Commissie stelt vast dat de stimuleringsregeling niet van toepassing is op omroepen van lineaire televisiediensten van welke aard dan ook of op door publieke mediadiensten geëxploiteerde mediadiensten op verzoek. Daarnaast ontslaat artikel 188/1, lid 5, ingevoerd bij artikel 8 van het aangemelde ontwerpdecreet, „particuliere omroepen” waarvan het aanbod „voornamelijk bestaat uit programma's op basis van uitzendrechten”, van de werkingssfeer van de verplichting. In het geval van een lidstaat die besluit alleen heffingen toe te passen op mediadiensten op verzoek, moet deze keuze echter voldoen aan de beginselen van het EU-recht, zoals evenredigheid en non-discriminatie, overeenkomstig artikel 13, leden 2 en 3, AVMSD. De Commissie werpt de vraag op waarom een bepaalde categorie omroeporganisaties volledig is vrijgesteld van de bijdrageverplichting, ook al geldt de reden voor die vrijstelling slechts voor een deel van de activiteit van die omroeporganisatie. De Commissie moedigt de Belgische autoriteiten aan om de niet-discriminerende definitie van het toepassingsgebied van de maatregel te motiveren, bijvoorbeeld door concrete gegevens te verstrekken over de investeringen van omroepen en aanbieders van mediadiensten op verzoek (commerciële en publieke) in audiovisuele werken, zoals deze zijn

gedefinieerd in het aangemelde ontwerpdecreet en het aangemelde ontwerpbesluit.

Uitsluiting "omroepen van lineaire televisiediensten" (inclusief de publieke omroep)

In antwoord hierop kan het volgende meegegeven worden. In haar opmerkingen verwijst de Commissie zelf naar overweging 37 van de Richtlijn AVMD 2018 waarin wordt erkend dat lineaire omroeporganisaties al veel investeren in Europese inhoud waardoor een differentiatie tussen lineaire en niet-lineaire diensten ondersteund kan worden. Overweging 37 van de Richtlijn AVMD 2018 bepaalt immers het volgende: "**Omroepen investeren tegenwoordig meer in Europese audiovisuele producties dan aanbieders van audiovisuele mediadiensten op verzoek.** Als een lidstaat waarop de diensten gericht zijn, besluit een omroeporganisatie die onder de bevoegdheid van een andere lidstaat valt, een financiële verplichting op te leggen, dient er rekening te worden gehouden met de rechtstreekse bijdragen aan de totstandbrenging van Europese producties en aan de verwerving van rechten betreffende Europese producties, in het bijzonder coproducties, die door die omroeporganisatie worden geleverd, rekening houdend met het evenredigheidsbeginsel. Dit doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de lidstaten om, overeenkomstig hun cultureel beleid en als een en ander verenigbaar is met staatssteunregels, de hoogte vast te stellen van de financiële bijdragen die onder hun bevoegdheid vallende aanbieders van mediadiensten verschuldigd zijn."

In randnummer 23 van de memorie van toelichting wordt gesteld dat er voor omroeporganisaties die lineaire televisiediensten aanbieden geen stimuleringsregeling ingevoerd wordt, omdat deze omroepen reeds substantieel bijdragen in de productie van lokale programma's en ook in meer genres investeren dan de genres waartoe de stimuleringsregeling beperkt wordt. Hiervoor zijn drie redenen:

a) Quotaverplichting

Op de lineaire omroeporganisaties rust een 'indirecte investeringsverplichting'. Artikel 154 van het Mediadecreet bepaalt het volgende: "De televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap en de particuliere lineaire televisieomroeporganisaties streven ernaar om het grootste gedeelte van hun niet aan informatie, sport, spel, reclame, teletekst en telewinkelen gewijde zendtijd te reserveren voor Europese producties. Een aanzienlijk deel ervan moet worden besteed aan Nederlandstalige Europese producties. [...]". Artikel 155 van het Mediadecreet vervolgt: "De televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap en de particuliere lineaire televisieomroeporganisaties streven ernaar om ten minste tien procent van hun niet aan informatie, sport, spel, reclame, teletekst en telewinkelen gewijde zendtijd te besteden aan Europese producties die vervaardigd zijn door van de televisieomroeporganisaties onafhankelijke producenten. Een aanzienlijk deel ervan moet worden besteed aan recente producties. Dat zijn producties die binnen een periode van vijf jaar nadat ze gemaakt zijn, worden uitgezonden. Er moet voldoende ruimte worden gemaakt voor recente Nederlandstalige Europese producties. [...]". Als gevolg van deze quotaverplichtingen zijn de bijdragen van de lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van audiovisuele werken reeds zodanig substantieel dat er geen reden is om een bijkomende stimuleringsregeling op te leggen aan deze partijen.

De quotaverplichting voor niet-lineaire omroeporganisaties is niet zo gedetailleerd. Artikel 157, § 1 van het Mediadecreet stelt het volgende: "De niet-lineaire televisieomroeporganisaties bieden in hun programma-catalogus minstens 30% Europese producties aan waarvan een aanzienlijk deel Nederlandstalige Europese producties zijn. [...]". Als gevolg van deze

quotaverplichtingen zijn de bijdragen van de omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden aan de productie van audiovisuele werken minder substantieel waardoor het gerechtvaardigd is om een bijkomende stimuleringsregeling op te leggen aan deze omroeporganisaties.

b) Substantiële investeringen

Daarnaast, zoals ook reeds in randnummer 23 van de memorie van toelichting wordt aangegeven, investeren lineaire omroeporganisaties zwaar in lokale Vlaamse producties, zowel fictie als non-fictie, omdat deze producties belangrijk zijn voor hen. Uit studies blijkt immers dat kijkers het belangrijk vinden dat ook lokale/Europese producties een plaats in het uitzendschema krijgen. Bovendien blijkt er een duidelijke correlatie te bestaan tussen de investeringen van de Vlaamse omroepen in lokale content en het marktaandeel van die omroep: hoe meer een omroep investeert in Vlaamse content hoe hoger het marktaandeel van die omroep is (zie randnummer 9 van de memorie van toelichting). De Econopolis-studie "*Leefbaarheid van productie, aggregatie en distributie van audiovisuele content in Vlaanderen*" uit 2018 bevat onderstaande cijfers met betrekking tot investeringen in Vlaamse content in 2017:

TV Content Programmatie bestedingen in Vlaanderen - 2017

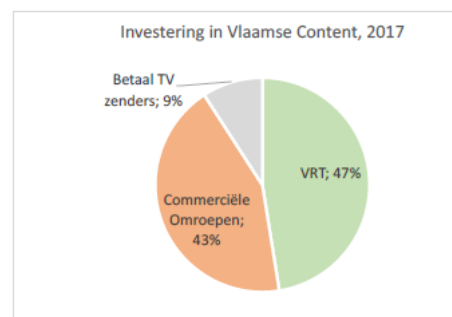
	Totaal TV Programmatie Budget (Miljoen €)	Vlaamse TV Content (Miljoen €)	Buitenlandse TV Content + Sportrechten (Miljoen €)
Vrt	164	146	18
Commerciële Zenders	208	133	75
Betaal TV Kanalen	146	28	118
Financiering	49	49	
Totaal	567	355	211

% van Totaal programmatie budgetten

63% 37%

Waarvan: Onafhankelijke Productiesector

177

Er bestaan geen recentere cijfers over hoeveel de particuliere lineaire omroeporganisaties op basis van deze verplichting effectief investeren in de productie van lokale programma's. Voor de openbare omroep bestaan deze cijfers wel. In het Jaarverslag van de VRT rapporteert de openbare omroep over zijn investeringen in de Vlaamse productiesector en in het Toezichtrapport controleert de Vlaamse Regulator voor de Media deze investeringen. In 2021 bedroeg de investering van de VRT in de Vlaamse productiesector 80.101.687€, wat neerkomt op +/- 19% van haar omzet (exclusief ruil, de dotatie voor Brussels Philharmonic en de dotatie voor herstructureringskosten)³⁴. In 2022 bedroeg de investering van de VRT in de Vlaamse productiesector 92.886.809€, wat neerkomt op +/- 21% van haar omzet (exclusief ruil, de dotatie voor

³⁴ Op basis van VRT, Jaarverslag 2021; Vlaamse Regulator voor de Media, Toezichtrapport 2021.

Brussels Philharmonic en de dotatie voor herstructureringskosten)³⁵. Voorgaande investeringen omvatten niet de investeringen van de VRT in programma's die door het interne productiehuis van de openbare omroep wordt geproduceerd. Ook de komende jaren is deze investering gegarandeerd, omdat de beheersovereenkomst die afgesloten wordt tussen de VRT en de Vlaamse Gemeenschap een minimale investeringsverplichting in de externe productiesector verplicht: *"De VRT besteedt minimaal 18,25% met een groeipad naar 20% van haar totale inkomsten exclusief ruil, Brussels Philharmonic en herstructureringskosten aan de externe productie. Hiervan gaat op jaarbasis minimaal 500.000 euro naar de externe audiosector. De VRT investeert bovenop dit percentage, 33% van de bijkomende middelen die ze haalt uit commerciële communicatie en BAN (excl. ruil) door de indexering van het globale plafond."* (KPI 38).

Omroeporganisaties die louter niet-lineaire televisiediensten aanbieden, investeren momenteel minder in de productie van lokale content. Exacte informatie is niet beschikbaar, omdat dit vertrouwelijke bedrijfsinformatie betreft. In de Doorlichting van 2021 stellen de onderzoekers wel dat er sinds 2010 geleidelijk een steeds grotere toename van buitenlandse betrokkenheid (omroepen, distributeurs en SVOD-diensten) in Vlaamse projecten kan worden vastgesteld³⁶. De onderzoekers geven ook aan dat het moeilijk is in te schatten hoe groot de netto-inbreng van buitenlandse spelers in Vlaamse tv-fictie is, omdat weinig geweten is over exacte bedragen van deals. De Doorlichting van 2021 bevat ook een overzicht van het aandeel Europese Netflix originals. Het gaat hier om projecten die het label van 'original' krijgen omdat Netflix ofwel de titel volledig financiert, ofwel coproduceert en daarbij wereldwijde licentierechten verwerft, ofwel de wereldwijde distributierechten verwerft nadat de reeks al volledig is gefinancierd (en/of uitgezonden). In al deze gevallen gaat het dus om projecten waar Netflix aanzienlijk hogere bedragen voor betaalt dan voor de niet-Netflix originals. Voor de periode 2009-2020 gaat het voor België (inclusief Franstalige projecten) over 9 Netflix originals. In 2022 stelde mevrouw Beumer, de Benelux-directeur local language series van Netflix, dat ze hoopt dat Netflix in de Benelux per jaar vijf of zes Netflix originals zal maken³⁷. Bart De Groote, DEO van Streamz, heeft in januari 2023 aangekondigd dat het doel van Streamz is om jaarlijks twaalf kwaliteitsvolle fictiereeksen van eigen bodem aan te bieden³⁸. Het is belangrijk te benadrukken dat zowel bij Streamz als bij Netflix er vaak ook nog sprake zal zijn van financiering van lineaire omroeporganisaties voor de productie van deze reeksen.

c) Monitoring

Tot slot is het ook belangrijk mee te geven dat in randnummer 23 van de memorie van toelichting bepaald wordt dat als op een bepaald moment zou worden vastgesteld dat de investeringen van deze spelers substantieel zouden dalen dat er moet worden herbekeken of er ook een stimuleringsregeling voor deze omroepen moet worden ingevoerd.

Uitsluiting „particuliere omroepen” waarvan het aanbod „voornamelijk bestaat uit programma's op basis van uitzendrechten”

Het klopt dat particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden waarvan hun aanbod hoofdzakelijk bestaat uit programma's die

³⁵ Op basis van VRT, Jaarverslag 2022; Vlaamse Regulator voor de Media, Toezichtrapport 2022.

³⁶ Doorlichting 2021, 61.

³⁷ De Standaard, "Het kan niet meer dat we de wereld steeds vanuit hetzelfde perspectief tonen", 15 maart 2022, https://www.standaard.be/cnt/dmf20220314_98018735.

³⁸ Het Nieuwsblad, "Streamz gaat meer investeren in lokale televisiereeksen, prijs verandert niet", 27 januari 2023, https://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20230127_91864166.

gebaseerd zijn op Broadcaster Video-On-Demand rechten worden uitgesloten van het toepassingsgebied van de stimuleringsregeling (en niet „particuliere omroepen” waarvan het aanbod „voornamelijk bestaat uit programma’s op basis van uitzendrechten” zoals door de Commissie gesteld in de opmerkingen die werden overgemaakt). In de memorie van toelichting wordt extra toelichting opgenomen over wat er juist verstaan moet worden onder programma’s die gebaseerd zijn op Broadcaster Video-On-Demand rechten. Voor de betekenis van ‘hoofdzakelijk’ wordt gewezen op de strikt taalkundige betekenis van deze notie, meer bepaald ‘voor het grootste deel’. Het zal de Vlaamse Regulator voor de Media toekomen om dit in de praktijk te beoordelen.

Er zijn verschillende redenen waarom een bepaalde categorie omroeporganisaties volledig is vrijgesteld van de bijdrageverplichting, ook al geldt de reden voor die vrijstelling slechts voor een deel van de activiteit van die omroeporganisatie. Dit soort niet-lineaire televisiediensten kunnen worden beschouwd als zenderplatformen ter ondersteuning van de lineaire activiteiten van dezelfde omroeporganisatie. Het aanbod van deze zenderplatformen is dan ook voornamelijk opgebouwd uit content die ook lineair werd of zal worden uitgezonden. Het betreft dus de situatie waarin de rechten om een programma op aanvraag uit te zenden, zijn gekoppeld aan de rechten voor het op lineaire wijze uitzenden van het programma. Aangezien de lineaire omroeporganisaties niet moeten bijdragen op basis van de stimuleringsregeling is het ook niet meer dan logisch dat ze dat ook niet moeten doen in het kader van hun zenderplatformen. Daarnaast blijkt dat, na rondvraag, de inkomsten die de omroeporganisaties momenteel genereren op deze zenderplatformen minimaal zijn in verhouding tot de inkomsten die gegenereerd worden voor de lineaire diensten. Aangezien dit vertrouwelijke informatie betreft, kan hierover geen verdere informatie verschaft worden. Ook het kijkvolume van de exclusieve content is eerder beperkt. Tot slot zou het opnemen van een effectief % (vb. uitsluiting van deze diensten tot x% van de catalogus bestaat uit exclusieve content) de groei van deze diensten (kunnen) beperken, omdat de omroeporganisaties geneigd kunnen zijn onder die *threshold* te blijven, zeker als de inkomsten van die diensten nog minimaal zijn. Dit zou in tegenstelling zijn met de doelstelling van de nieuwe stimuleringsregeling, nl. de productie van kwaliteitsvolle content stimuleren.

Uitsluiting "publieke mediadiensten geëxploiteerde mediadiensten op verzoek"

Het klopt eveneens dat de stimuleringsregeling niet van toepassing is op door publieke mediadiensten geëxploiteerde mediadiensten op verzoek. De reden waarom deze diensten worden uitgesloten is tweeledig. Ten eerste wordt verwezen naar wat eerder gesteld werd over de verplichting die wordt opgenomen voor de openbare omroep in de beheersovereenkomst die afgesloten is tussen de VRT en de Vlaamse Gemeenschap. Ten tweede wordt verwezen naar de toelichting over de uitsluiting van zenderplatformen, omdat dezelfde redenering ook voor deze diensten van toepassing is.

Conclusie

Op basis van bovenstaande kan vastgesteld worden dat het uitsluiten van deze specifieke omroeporganisaties voldoet aan de beginselen van het EU-recht.

2. De tweede opmerking van de Commissie heeft betrekking op de toepassing van de stimuleringsregeling op aanbieders van videoplatformen.

Stimuleringsregeling kan van toepassing zijn op aanbieders van videoplatformen

De Commissie stelt uitdrukkelijk dat de Richtlijn AVMD 2018 lidstaten niet belet om aanbieders van videoplatformen te verplichten financiële bijdragen te leveren voor de promotie van Europese werken. In het bijzonder benadrukt de Commissie dat deze aanbieders niet binnen de werkingssfeer van artikel 13, lid 2, AVMSD vallen, zodat de uitdrukkelijke toestemming van die bepaling aan de lidstaten om dergelijke verplichtingen voor aanbieders van mediadiensten uit te breiden tot grensoverschrijdende aanbieders, niet betekent dat de lidstaten aanbieders van videoplatformen niet kunnen verplichten ook een bijdrage te leveren. Niettemin stelt de Commissie dat de beginselen van evenredigheid en non-discriminatie in acht moeten worden genomen.

Verband tussen de verplichting en de activiteit van degene voor wie de verplichtingen gelden

De Commissie merkt op dat het genoemde artikel 188/5, lid 2, verwijst naar de „omzet in het Nederlandstalige gebied in het tweede jaar voorafgaand aan het jaar van deelname aan de productie van audiovisuele werken”, waardoor een verband wordt gelegd tussen de verplichting en de activiteit van degene voor wie de verplichtingen gelden.

Het klopt dat artikel 188/5, lid 2 verwijst naar de „omzet in het Nederlandstalige gebied in het tweede jaar voorafgaand aan het jaar van deelname aan de productie van audiovisuele werken”. De verschuldigde bijdrage op basis van de stimuleringsregeling voor de omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden en de dienstenverdelers worden ook bepaald op cijfers uit het tweede jaar voorafgaand aan het jaar van deelname aan de productie van audiovisuele werken. Voor deze investeerders wordt er eveneens een link gelegd met hun activiteiten. Dat lijkt ook niet meer dan logisch, omdat de bijdrage van de aanbieders van videoplatformdiensten bepaald wordt op basis van hun omzet die gegenereerd wordt door hun activiteiten.

Bedrag financiële verplichting is gelijk aan bedrag financiële verplichting van VOD-aanbieders

De Commissie wijst er ook op dat het bedrag van de financiële verplichting gelijk is aan het bedrag waaraan particuliere VOD-aanbieders zijn onderworpen. Dit kan inderdaad bevestigd worden. De reden hiervoor is, zoals reeds aangegeven in de memorie van toelichting, dat er zoveel mogelijk gestreefd wordt naar een gelijk speelveld met de omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden waarvan de berekening van hun bijdrage al jaren gebeurt op basis van een percentage van hun omzet. Bovendien beschikken aanbieders van videoplatformen niet over abonnees waardoor de toepassing van een % van hun omzet de beste manier wordt geacht om hun bijdrage te bepalen.

Conclusie

Op basis van bovenstaande kan vastgesteld worden dat het toepassen van de stimuleringsregeling op aanbieders van videoplatformdiensten voldoet aan de beginselen van het EU-recht.

53. Het ontwerp van decreet werd een tweede keer principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 14 juli 2023.
54. De Raad van State gaf advies over het ontwerp van decreet op 27 oktober 2023.

Advies van de Raad van State

De afdeling wetgeving van de Raad van State bracht op 27 oktober 2023 advies uit over het voorontwerp van decreet betreffende het stimuleren van de audiovisuele sector. In verband met het voorontwerp van decreet formuleerde de afdeling wetgeving van de Raad van State de volgende opmerkingen.

1. De Raad van State merkt op dat het voorontwerp van decreet betrekking heeft op een bijdrage die moet worden betaald met het oog op het verlenen van subsidies voor de productie van audiovisuele werken, hetgeen binnen de definitie van staatssteun valt in de zin van artikel 107, lid 1 VWEU. Dit betekent dat deze maatregel moet worden aangemeld bij de Europese Commissie, tenzij een vrijstellingsgrond kan ingeroepen worden. Aan de Raad van State werd op zijn vraag reeds meegedeeld dat *in casu* een aanmelding bij de Europese Commissie niet nodig is, aangezien het steun betreft die valt onder artikel 54 van de Algemene Groepsvrijstellingsverordening (AGVV) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014. De Raad van State stelt in dit verband dat hij pas zal kunnen oordelen of aan de voorwaarden uit de AGVV voldaan is als de Vlaamse Regering een uitvoeringsbesluit neemt en dit aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State voorlegt. De Europese Commissie zal dan op basis van artikel 11 van de AGVV over de in te voeren regeling alleszins moeten worden geïnformeerd.

In antwoord op de Raad van State kan hier worden aan toegevoegd dat na goedkeuring van voorliggend voorontwerp van decreet door het Vlaams Parlement het besluit van de Vlaamse Regering dat een tweede keer principieel werd goedgekeurd op 14 juli 2023 (VR 2023 1407 DOC.0999/1TER) inderdaad zal worden voorgelegd aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State. Na definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering van dit besluit zal de stimuleringsregeling effectief ter kennis gegeven worden aan de Europese Commissie, en dit binnen de 20 werkdagen na inwerkingtreding ervan zoals voorgeschreven door artikel 11 van de AGVV.

2. De Raad van State wijst erop dat een aantal bepalingen in het voorontwerp van decreet de verwerking van persoonsgegevens regelen (m.n. de ontworpen artikelen 22, 3° tot 5° waarin de Vlaamse Regulator voor de Media de opdracht krijgt om jaarlijks een aantal overzichten van producenten en van de verschillende soorten financiële bijdragen te maken). Aangezien een producent ook een natuurlijke persoon kan zijn, bevat het voorontwerp van decreet volgens de Raad van State bepalingen die de verwerking van persoonsgegevens regelen, en is de verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 (Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)) van toepassing. Dit betekent dat de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA) had moeten geraadpleegd worden over dit voorontwerp van decreet. Op zijn vraag hierover werd aan de Raad van State meegedeeld dat er momenteel wordt gewerkt aan een algemene doorlichting van het mediadecreet waarbij de tekst volledig conform wordt gemaakt met de AVG, en dat dit wijzigingsdecreet uiteraard ook voor advies aan de afdeling wetgeving van de Raad van State zal voorgelegd worden. De Raad van State stelt echter dat het voornemen om het mediadecreet op een meer omvattende wijze in overeenstemming te brengen met de AVG, niet wegneemt dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit over voorliggend voorontwerp van decreet nog moet worden ingewonnen vooraleer dit in het Vlaams Parlement wordt ingediend.

In reactie op deze opmerking van de Raad van State kan verwezen worden naar artikel 36, punt 4, van de AVG, dat in het algemeen het volgende bepaalt: "De lidstaten raadplegen de toezichthoudende autoriteit bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel die betrekking heeft op verwerking". Voor wat betreft de stimuleringsregeling werd

enkel advies van de GBA ingewonnen voor wat betreft het ontwerp van uitvoeringsbesluit, aangezien het voorontwerp van decreet als zodanig geen (expliciete) bepalingen over de verwerking van persoonsgegevens bevat.

3. De Raad van State stelt dat de indruk zou kunnen gewekt zijn dat de verplichte financiële bijdrage aan de audiovisuele sector moet worden gekwalificeerd als een belasting, hetgeen gevolgen kan hebben voor de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad van State concludeert echter dat noch de rechtstreekse financiële bijdrage aan de audiovisuele sector, noch de bijdrage aan het VAF te kwalificeren zijn als een belasting, maar dat het in beide gevallen gaat om een bijdrage *sui generis* in de context van de ondersteuning van de audiovisuele sector.

De Raad van State voegt daaraan toe dat zelfs indien andere rechtscolleges zouden beslissen dat de bijdrage aan het VAF wel een belasting uitmaakt, er geen bevoegdheidsbezwaren rijzen aangezien de materie die aan belasting zou worden onderworpen niet het leveren van de diensten zelf is (hetgeen reeds aan de federale BTW onderworpen is) maar wel het onvoldoende rechtstreeks geïnvesteerd hebben in de audiovisuele sector.

4. De Raad van State stelt dat het toepassingsgebied van de verplichte financiële bijdrage t.a.v. de dienstenverdelers die een of meer omroepdiensten aanbieden aan het publiek (lineair of niet lineair) van een of meer televisieomroeporganisaties die vallen onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap, moet verduidelijkt worden. De Raad van State stelt zich de vraag of het ontworpen artikel 188/1, §1, 1° zo moet gelezen worden dat de verplichte financiële bijdrage ook van toepassing is op een dienstenverdelers die zelf niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap valt, maar die omroepdiensten aanbiedt van televisieomroeporganisaties die zelf wel onder de bevoegdheid vallen van de Vlaamse Gemeenschap.

De formulering van het ontworpen artikel 188/1, §1, 1° voor wat betreft het toepassingsgebied van de verplichte financiële bijdrage t.a.v. de dienstenverdelers is letterlijk overgenomen uit het huidige artikel 184/1, §1 van het mediadecreet. Deze bepaling werd ingevoerd bij decreet van 17 januari 2014. Bij die gelegenheid maakte de Raad van State (in zijn advies nr. 54.109/3 van 10 oktober 2013) dezelfde opmerking. In antwoord daarop verduidelijkte de Vlaamse Regering dat de werkingssfeer van de ontworpen stimuleringsregeling niet in het decreet zelf wordt bepaald: "Bij gebrek aan decretale beperking vloeit die werkingssfeer, die overigens geldt voor heel het Mediadecreet, rechtstreeks voort uit art. 127, §2, GW, op basis waarvan de decreten van de Vlaamse Gemeenschap kracht van wet hebben in het Nederlandse taalgebied, alsmede ten aanzien van de instellingen, gevestigd in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad die, wegens hun activiteiten, moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap. De stimuleringsregeling is dus op grond van artikel 127, §2, GW toepasselijk op alle - ook de buitenlandse - in het Nederlandse taalgebied opererende dienstenverdelers, vanaf het ogenblik dat zij omroepdiensten van Vlaamse televisieomroeporganisaties verdelen". Dezelfde redenering geldt ook voor voorliggend ontwerp van decreet. Het ontworpen artikel 188/1, §1, 1° moet zo worden begrepen dat de verplichte financiële bijdrage van toepassing is op dienstenverdelers die in de Vlaamse Gemeenschap een aanbod van omroepdiensten op de markt brengen, zoals bedoeld in artikel 177, eerste lid, van het decreet van 27 maart 2009. Een buitenlandse dienstenverdelers die niet actief is op de Vlaamse markt, maar wel één Vlaamse zender aanbiedt in zijn thuisland, valt niet onder het toepassingsgebied van de nieuwe stimuleringsregeling.

5. De Raad van State stelt vast dat particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden en aanbieders van videoplatformdiensten aan de bijdrageplicht worden onderworpen wanneer zij diensten aanbieden die

gericht zijn op het Nederlandse taalgebied, ook als zij gevestigd zijn in een lidstaat van de EU of van de Europese Economische Ruimte (EER), of daarbuiten, of gevestigd zijn in België en niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen met toepassing van artikel 150/1 respectievelijk artikel 176/3 van het mediadecreet.

5.1. Voor wat betreft aanbieders die gevestigd zijn in andere lidstaten van de EU en de EER beaamt de Raad van State dat gebruik wordt gemaakt van artikel 13.2 van de AVMD-richtlijn. De Raad van State bevestigt daarbij dat, hoewel artikel 13.2 van de AVMD-richtlijn niet van toepassing is op de aanbieders van videoplatformdiensten, die richtlijn de lidstaten niet belet om aanbieders van videoplatformdiensten te verplichten financiële bijdragen te leveren voor de promotie van Europese werken, mits daarbij de beginselen van evenredigheid en non-discriminatie in acht worden genomen.

De Raad van State stelt zich de vraag of de in de AVMD-richtlijn vervatte regeling om te bepalen welke lidstaat bevoegd is voor het opleggen van een verplichte financiële bijdrage, ook kan dienen om de bevoegdheidsverdeling binnen België te bepalen (voor een dienst die aangeboden wordt vanuit een andere lidstaat van de EU of de EER). In het heersende stelsel van exclusieve bevoegdheden kan elke rechtssituatie maar door één wetgever geregeld worden. Als een regeling tot de bevoegdheid van meerdere gemeenschappen kan behoren, moet worden uitgemaakt waar het zwaartepunt van de geregelde rechtsverhouding ligt. In dat verband stelde de Raad van State de vraag hoe het criterium "gericht zijn op het Nederlandse taalgebied" zou worden ingevuld. In antwoord daarop werd verwezen naar diverse criteria die worden aangehaald in de AVMD-richtlijn en in de digitaledienstenverordening, onder meer: de herkomst van de televisiereclame- en/of abonnementsgelden, de hoofdtaal van de dienst, programma's of commerciële communicatie die specifiek gericht zijn op het publiek van de lidstaat van ontvangst, het gebruik van een bepaalde munteenheid of het gebruik van een relevant topleveldomein. Op basis van deze informatie is de Raad van State van mening dat het aanknopingspunt "gericht zijn op het Nederlandse taalgebied" in overeenstemming is met de bevoegdheidsverdeling, maar dat dit duidelijker moet worden uitgewerkt in de tekst van het voorontwerp.

Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State met betrekking tot de territoriale bevoegdheid binnen België (zie 5.3) en met het oog op een consistente tekst werd "gericht zijn op het Nederlandse taalgebied" vervangen door "aanbieden van diensten in het Nederlandse taalgebied". Deze louter tekstuele wijziging van dit begrip zal worden verduidelijkt in de memorie van toelichting.

5.2. Voor wat betreft aanbieders die gevestigd zijn buiten de EU of de EER, stelt de Raad van State dat het aanknopingspunt aan de hand waarvan deze aanbieders onder het toepassingsgebied van de stimuleringsregeling worden gebracht, een voldoende nauwe band moet vertonen met de territoriale rechtsmacht van België. Aangezien het aanknopingspunt dat hier aanvankelijk werd gebruikt ("gericht zijn op het Nederlandse taalgebied") ontleend is aan het Europees Unierecht, is volgens de Raad van State aan deze vereiste voldaan. Zoals hierboven toegelicht werd dit criterium vervangen door "diensten aanbieden in het Nederlandse taalgebied".

5.3. Voor wat betreft aanbieders die zijn gevestigd in België en die niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen met toepassing van de artikelen 150/1 en 176/3 van het mediadecreet, stelt de Raad van State dat de ontworpen regeling geen doorgang kan vinden in de mate dat ze ook van toepassing is op particuliere omroeporganisaties en aanbieders van videoplatformdiensten die niet

zijn gevestigd in het Nederlandse of tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Waar de richtlijn audiovisuele mediadiensten het mogelijk maakt dat meerdere lidstaten eenzelfde in de Europese Unie gevestigde marktdeelnemer aan een verplichte financiële bijdrage onderwerpen, sluit de bevoegdheidsverdeling in België volgens de Raad in beginsel uit dat meerdere gemeenschappen hetzelfde zouden doen ten aanzien van eenzelfde in België gevestigde marktdeelnemer. Het gevolg daarvan zou immers kunnen zijn dat een investeerder zowel door de gemeenschap die bevoegd is voor het taalgebied waarin hij is gevestigd, als door de gemeenschap die bevoegd is voor het taalgebied waarop hij zich richt, aan een verplichte financiële bijdrage wordt onderworpen. Met toepassing van de ontworpen regeling zou een investeerder die is gevestigd in het Franse of Duitse taalgebied, en dus niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap valt in de zin van de artikelen 150/1 en 176/3 van het decreet van 27 maart 2009, maar die ook diensten aanbiedt gericht op het Nederlands taalgebied, worden onderworpen aan de verplichte financiële bijdrage, terwijl hij mogelijk eveneens wordt onderworpen aan een gelijkaardige regeling van de Franse of Duitstalige Gemeenschap. De Raad wijst er in dat verband op dat uit het feit dat de omzet die als grondslag dient voor de jaarlijkse bijdrage wordt berekend (enkel) rekening houdend met "de inkomsten van diensten die aangeboden worden aan inwoners in het Nederlandse taalgebied" nog niet zou volgen dat de Vlaamse Gemeenschap bevoegd zou zijn. Overigens kan de ontworpen regeling volgens de Raad niet garanderen dat de investeerder, die per hypothese in het Franse of Duitse taalgebied is gevestigd, door de Franse of Duitstalige Gemeenschap slechts zou worden gehouden tot een financiële bijdrage die wordt berekend op een omzet die met een door de Vlaamse Gemeenschap opgelegde bijdrage rekening houdt.

Dit advies van de Raad van State kan op twee manieren worden gelezen. Het advies kan zo worden gelezen dat particuliere omroeporganisaties en aanbieders van videoplatformdiensten die niet zijn gevestigd in het Nederlandse of tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad onder geen enkel beding onder de toepassing van de ontworpen regeling kunnen vallen, zelfs al bieden zij diensten aan die gericht zijn op het Nederlandse taalgebied. Deze lezing van het advies van de Raad van State zou er echter kunnen toe leiden dat particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden of aanbieders van videoplatformdiensten die met toepassing van de artikelen 150/1 of 176/3 onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, de Vlaamse stimuleringsregeling eenvoudig kunnen ontwijken door zich te vestigen in de Franse of Duitstalige Gemeenschap. Het advies van de Raad van State kan evenwel ook zo worden gelezen dat de ontworpen regeling, zoals ze is vormgegeven, onvoldoende waarborgen bevat dat een in België gevestigde marktdeelnemer voor dezelfde diensten slechts door één gemeenschap aan een verplichte financiële bijdrage kan worden onderworpen en enkel gehouden is tot een financiële bijdrage die wordt berekend op een omzet die gerealiseerd wordt uit het aanbod van diensten aan inwoners uit die eigen gemeenschap. In die tweede lezing die het meest overtuigend lijkt, kan de regeling wel degelijk worden toegepast op particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden en aanbieders van videoplatformdiensten die zijn gevestigd buiten het Nederlandse of tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, maar volstaat het om duidelijker in de tekst van het voorontwerp aan te geven dat de stimuleringsregeling voor wat betreft deze organisaties en diensten enkel van toepassing is op de diensten die zij aanbieden in het Nederlandse taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Met die aanpassing wordt uitgesloten dat meerdere gemeenschappen een in België gevestigde marktdeelnemer voor

dezelfde diensten aan een verplichte financiële bijdrage zouden onderwerpen en aan een bijdrage zouden onderwerpen die mede gebaseerd is op de omzet die deze diensten realiseren bij het publiek in een ander taalgebied. Het criterium "diensten aanbieden in het Nederlandse taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad" sluit aan bij de aard en het onderwerp van de toegewezen materiële gemeenschapsbevoegdheid. Een variant erop wordt eveneens gebruikt in de AVMD-richtlijn om te bepalen welke lidstaat bevoegd is om verplichte financiële bijdragen op te leggen. Op die manier wordt ook vermeden dat particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden of aanbieders van videoplatformdiensten die met toepassing van de artikelen 150/1 of 176/3 onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, de Vlaamse stimuleringsregeling eenvoudig kunnen ontwijken door zich te vestigen in de Franse of Duitstalige Gemeenschap.

6. De Raad van State leidt uit de memorie van toelichting bij het voorgelegde ontwerpdecreet af dat het de bedoeling is om investeringen in Vlaamse audiovisuele producties aan te moedigen. Deze begunstiging van Vlaamse audiovisuele producties is echter niet opgenomen in het voorontwerp, maar vloeit voort uit een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering dat later aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State voor advies zal worden voorgelegd. Om die reden kan de Raad van State de beperking van de steun tot Vlaamse audiovisuele producties op dit moment niet onderzoeken, en maakt hij op dat punt een voorbehoud. De Raad van State stelt wel dat de begunstiging van Vlaamse audiovisuele producties uit de tekst van het aan te nemen decreet zelf moet blijken, en niet voor het eerst bij besluit van de Vlaamse regering kan worden ingevoerd.

Er zijn 2 aspecten aan deze opmerking:

1. De beperking tot Vlaamse producties

Ook de Europese Commissie stelde in haar advies met toepassing van richtlijn EU 2015/1535 vast dat aan de bijdrageverplichting alleen kan worden voldaan door te investeren in een "Vlaams productieproject", terwijl artikel 13.2 AVMD enkel verwijst naar financiële steun voor de productie van Europese werken en niet voor de productie van nationale films en audiovisuele activiteiten. De Commissie verwijst vervolgens naar vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ-EU) volgens dewelke inperkingen van de vrijheid van diensten gerechtvaardigd kunnen zijn als zij een legitiem algemeen belang, zoals culturele en taalkundige verscheidenheid, nastreven. Het HvJ-EU heeft in het verleden geoordeeld dat de bescherming van de taalkundige verscheidenheid beperkingen van het vrije verkeer van diensten kan rechtvaardigen, zolang de nationale maatregelen evenredig zijn. Volgens de Europese Commissie kan dezelfde redenering worden gevolgd met betrekking tot verplichtingen die aan grensoverschrijdende aanbieders worden opgelegd om financieel bij te dragen aan Europese producties, mits de beginselen van non-discriminatie en evenredigheid worden geëerbiedigd. De Commissie stelt dat dergelijk groot aandeel van de Vlaamse productieprojecten (100 %) in vergelijking met het aantal Europese producties die van de investeringsverplichtingen genieten, gerechtvaardigd moet worden en evenredig moet zijn. De evenredigheid van deze keuze om de investeringsverplichting uitsluitend van toepassing te maken op Vlaamse productieprojecten vereist een aanvullende motivering.

De beperking van de stimuleringsregeling tot Vlaamse productieprojecten is dus niet noodzakelijk problematisch, mits dit voldoende verantwoord wordt. Deze aanvullende motivering zal omstandig worden uitgewerkt samen met het besluit van de Vlaamse Regering.

2. Het invoeren van deze beperking via een besluit van de Vlaamse Regering

Volgens de Raad van State moet de begunstiging van Vlaamse audiovisuele producties uit het voorgelegd decreet zelf blijken, en kan dit niet voor het eerst bij besluit van de Vlaamse regering worden ingevoerd. De Raad maakte dezelfde opmerking in zijn advies bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014: het is volgens hem twijfelachtig of de Vlaamse Regering kan eisen dat de coproductieprojecten als Vlaams moeten worden gekwalificeerd, gelet op het feit dat dit niet opgelegd wordt in het decreet. De Vlaamse Regering repliceerde daar toen op dat de delegatie aan de Vlaamse Regering om de nadere modaliteiten te bepalen m.b.t. de procedure voor indiening, beoordeling en erkenning van deze productieprojecten, wel degelijk toelaat om van de coproductieprojecten te eisen dat deze Vlaamse coproductieprojecten zijn, mits het Vlaams zijn van deze projecten als ontvankelijkheidsvoorwaarde te stellen (het was aanvankelijk opgenomen in de definitie van coproductieprojecten). Om tegemoet te komen aan deze bedenking van de Raad van State werd het Vlaams karakter van de coproductieprojecten expliciet als ontvankelijkheidsvoorwaarde opgenomen in het BVR van 21 maart 2014. Naar analogie hiermee wordt het Vlaams karakter van de productieprojecten nu uitdrukkelijk meegenomen in het ontworpen artikel 188/2. Er wordt eveneens een expliciete delegatie opgenomen in hetzelfde artikel voor de Vlaamse Regering om de criteria te bepalen op basis waarvan een productieproject als een Vlaams productieproject gekwalificeerd kan worden.

7. De Raad van State merkt op dat investeerders (zowel dienstenverdelers, aanbieders van niet-lineaire mediadiensten en aanbieders van videoplatformdiensten) zich de eerste twee jaar van hun activiteiten kunnen onttrekken aan de verplichte financiële bijdrage, aangezien de verplichte financiële bijdrage wordt berekend op het aantal abonnees twee jaar voorafgaand aan de productie van de audiovisuele werken, respectievelijk op grond van de omzet die wordt gerealiseerd in het tweede jaar dat voorafgaat aan het jaar van de deelname aan de audiovisuele productie. De Raad van State meent dat hierdoor investeerders die dezelfde activiteiten aanbieden verschillend worden behandeld, louter omdat de ene eerder op de markt is verschenen dan de andere.

Omwille van praktische en boekhoudkundige redenen is echter niet mogelijk om eerder dan twee jaar voorafgaand inzage te verkrijgen in het aantal abonnees, respectievelijk de gerealiseerde omzet. Deze overweging kan worden verantwoord in het licht van het gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel aangezien op grond van dit principe ook ongelijke situaties niet op dezelfde manier mogen worden behandeld. Het is met name zo dat geconsolideerde ondernemingen die reeds op de markt aanwezig zijn en van wie de cijfers reeds gekend zijn inderdaad eerder zullen bijdragen dan nieuwe spelers op de markt. Het is echter van belang om nieuwe initiatieven slaagkansen te geven. Zoals de Raad van State opmerkt kunnen sommige ondernemingen, die voldoen aan de noodzakelijk criteria, gebruik maken van de vrijstelling voor micro-ondernemingen, die wordt ingevoerd bij het ontworpen artikel 188/2, §3, eerste lid, 1°, a) van het mediadecreet. Er moet echter worden opgemerkt dat nieuwe toetreders niet per definitie micro-ondernemingen zullen zijn en ook andere ondernemingen de mogelijkheid moeten worden geboden om op een niet meer nadelige wijze tot de markt te kunnen toetreden.

8. De Raad van State merkt op dat in het voorontwerp van decreet wordt verwezen naar het decreet van 27 maart 2009 zoals "het laatst gewijzigd bij decreet van 12 februari 2021", terwijl er ook later nog wijzigingen hebben plaatsgevonden. Het betrof hier een materiële vergissing die wordt rechtgezet

door telkens correct te verwijzen naar de meest recente wijziging van 18 november 2022.

9. De Raad van State raadt aan om de formulering "modaliteiten" in de diverse artikelen van het voorontwerp van decreet te vervangen door "regels". Teneinde hieraan tegemoet te komen wordt de formulering consequent aangepast doorheen de tekst van het voorontwerp van decreet.
10. De Raad van State merkt op dat het aangewezen is om te verduidelijken dat het voorontwerp van decreet strekt tot gedeeltelijke omzetting van de richtlijn audiovisuele mediadiensten. Om hieraan tegemoet te komen wordt in artikel 1 van het voorontwerp van decreet de volgende passage toegevoegd: "Het zet gedeeltelijk de bepalingen om van de Richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten).".
11. De Raad van State heeft vragen bij de definitie van het begrip "onafhankelijke producent" in het ontworpen artikel 2, 49°, b), 2) van het mediadecreet. De Raad verwijst in dat verband naar artikel 17 van de Richtlijn-AVMD en naar considerans 71 van dezelfde richtlijn waarin wordt bepaald dat de lidstaten, bij de definitie van het begrip "onafhankelijke producent" naar behoren rekening moeten houden met criteria als de eigendom van het productiebedrijf, de hoeveelheid programma's die aan dezelfde omroeporganisatie wordt geleverd en de eigendom van secundaire rechten. De Raad van State stelt dat de criteria "hoeveelheid programma's die aan dezelfde omroeporganisatie wordt geleverd" en "eigendom van secundaire rechten" weinig tot geen weerklank krijgen in de definitie in het ontworpen artikel 2, 49°, en dat een "beperkte bewezen gemiddelde jaaromzet" van de televisieomroeporganisatie zelfs kan volstaan om een producent die van die televisieomroeporganisatie afhankelijk is, alsnog als onafhankelijk te kwalificeren. De Raad van State vraagt om afdoende toe te lichten waarom dit criterium in overeenstemming is met de onafhankelijkheid zoals bedoeld in de Richtlijn-AVMD.
Zoals de Raad van State zelf aangeeft, hebben consideransen van een richtlijn geen formeel bindend karakter. Daarnaast is de opsomming van mogelijke criteria in considerans 71 niet limitatief, en moet de quotaverplichting in artikel 17 "telkens wanneer dat mogelijk is", en "geleidelijk, aan de hand van passende criteria worden bereikt, rekening houdende met de verantwoordelijkheid van de televisie-omroeporganisaties jegens hun publiek inzake voorlichting, vorming, cultuur en amusement". Op basis hiervan is gezocht naar criteria die best passen voor de Vlaamse situatie. In de Vlaamse markt kan voor de definitie van onafhankelijke producent niet zonder meer rekening gehouden worden met het absolute aantal programma's dat deze aan een omroeporganisatie levert. Sommige producenten kunnen met hun werk, vanwege de aard ervan (vb. documentaires) maar bij één omroeporganisatie terecht, bijvoorbeeld de openbare omroep. Dit neemt niet weg dat deze producenten op basis van andere criteria toch als onafhankelijk kunnen gekwalificeerd worden.
Het criterium "hoeveelheid programma's die aan dezelfde omroeporganisatie wordt geleverd" is onrechtstreeks wel opgenomen in het ontworpen artikel 2, 49°, b), 1). Als de gemiddelde jaaromzet die een producent maakt met audiovisuele producties voor minder dan 25% gerealiseerd wordt bij een omroeporganisatie waarvan hij afhankelijk is, dan kan hij zich als autonome marktspeler gedragen. Een eventueel wegvallen van de betrokken omroeporganisatie brengt het voortbestaan van de producent niet in gevaar. Daarom kan hij toch als onafhankelijk worden beschouwd. Het realiseren van een zekere omzet bij een omroeporganisatie houdt verband met de hoeveelheid programma's die daaraan geleverd worden.

Voor wat betreft het ontworpen artikel 2, 49°, b), 2) waarin gesteld wordt dat een producent toch als onafhankelijk moet gekwalificeerd worden wanneer de televisieomroeporganisatie waarvan hij afhankelijk is, een beperkte bewezen gemiddelde jaaromzet heeft (nl. maximaal 10 miljoen euro), wordt verwezen naar de richtsnoeren van de Europese Commissie voor het toezicht op de toepassing van de artikelen 16 en 17 van de Richtlijn-AVMD. De Commissie stelt in die tekst dat een producent met belangen in omroepactiviteiten als een onafhankelijke producent zal beschouwd worden als deze belangen niet zijn hoofdactiviteit uitmaken. Wanneer de omroeporganisatie in kwestie een beperkte jaaromzet heeft, impliceert dit meteen dat de belangen van de producent daarin slechts van beperkte waarde kunnen zijn en dus niet zijn hoofdactiviteit zullen uitmaken. In functie van de leefbaarheid van de audiovisuele sector, moet het mogelijk zijn dat een grote producent een belang verwerft in een relatief bescheiden omroep. Zo lang dit belang niet de hoofdactiviteit van de producent uitmaakt, blijft deze onafhankelijk.

12. Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State werd een leesteken toegevoegd aan het einde van het eerste lid van het ontworpen artikel 2, 49°, b), 1).
13. De Raad van State bevestigt dat het aangewezen is om het begrip 'productieproject' te definiëren. De definitie zoals nu opgenomen in het voorgesteld artikel 2, 29°/2 van het mediadecreet biedt volgens de Raad van State echter geen meerwaarde. Teneinde duidelijkheid te scheppen over wat begrepen moet worden onder 'productieproject', wordt de volgende definitie ingevoerd: "een project dat voorgelegd of uitgevoerd wordt in het kader van de toepassing van artikel 188/2, §1, eerste lid, 1° en dat voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald door de Vlaamse Regering".
14. Op grond van de opmerking van de Raad van State wordt in het ontworpen artikel 2, 45°/2 "bijhet" en "omtoe" vervangen door "bij het" en "om toe".
15. De Raad van State merkt op dat reeds een punt 54° bestaat in artikel 2 van het mediadecreet waardoor de definitie van het begrip "audiovisueel werk" moet worden ondergebracht in een nieuw in te voegen punt 55°, tenzij de stellers van het voorontwerp er de voorkeur aan geven opnieuw aan te knopen bij een alfabetische volgorde van de definities, in welk geval gekozen moet worden voor een nieuw in te voegen punt 1°/5/1. Bijgevolg wordt in de plaats van een nieuw punt 54°, een nieuw punt 1°/5/1 ingevoerd in artikel 2, 1° van het voorontwerp van decreet.
16. De Raad van State heeft bedenkingen bij de wijziging van artikel 155 van het mediadecreet, dat artikel 17 van de Richtlijn-AVMD omzet. Dit artikel wordt zodanig gewijzigd dat televisieomroeporganisaties, voor het behalen van het quotum van 10% Europese producties van onafhankelijke producenten, niet alleen een beroep mogen doen op producenten die volledig onafhankelijk zijn, maar ook op producenten die enkel onafhankelijk zijn van de televisieomroeporganisatie die de productie uitzendt. Volgens de Raad van State staat dit op gespannen voet met artikel 17 AVMD-Richtlijn dat verwijst naar "Europese producties die door van de televisie-omroeporganisaties onafhankelijke producenten zijn vervaardigd", hetgeen onafhankelijkheid van het geheel van televisieomroeporganisaties suggereert. De Raad van State stelt dat uit considerans 17 van de AVMD-Richtlijn niet volgt dat de onafhankelijkheid enkel moet worden beoordeeld ten opzichte van de televisieomroeporganisatie die de productie uitzendt, en dat bovendien deze interpretatie tot gevolg zou kunnen hebben dat televisieomroeporganisaties het quotum kunnen bereiken zonder daarvoor beroep te moeten doen op producenten die van geen enkele televisieomroeporganisatie afhankelijk zijn.

De toepassing van de quotaverplichting zoals opgenomen in het gewijzigde artikel 155 van het mediadecreet is niet onverenigbaar met artikel 17 AVMD-Richtlijn, nu de verplichting van artikel 17 wordt verzacht door de toevoeging "telkens wanneer dat mogelijk is". Bovendien moeten krachtens recital (71) lidstaten bij de definitie van "onafhankelijke producent" rekening houden met o.m. het criterium van de eigendom van het productiebedrijf. In het nieuwe systeem gebeurt dat ook. Een productie van een producent die verbonden is met een televisieomroep, zal niet worden meegerekend bij de quota voor onafhankelijke producties van die omroep.

Het huidige artikel 155 van het mediadecreet wordt in de praktijk reeds zo toegepast dat alle producties van producenten die onafhankelijk zijn van de televisieomroeporganisatie die het quotum moet naleven, worden meegerekend voor het bereiken van dat quotum. Met toepassing van artikel 16.3 van de Richtlijn AVMD rapporteert de Vlaamse Regulator voor de Media daarover om de twee jaar aan de Europese Commissie. De Europese Commissie heeft nooit vragen gesteld bij deze rapporteringen.

17. De Raad van State stelt dat in artikel 4, 1° van het voorontwerp van decreet "telkens vervangen" moet worden geschreven in plaats van "vervangen". Om hieraan tegemoet te komen werd dit overeenkomstig gewijzigd.

18. De Raad van State merkt op dat in het ontworpen artikel 157, §1, tweede lid van het mediadecreet gebruik wordt gemaakt van een drempel van 0,5% van het aantal inwoners van het Nederlands taalgebied om de televisieomroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden te ontslaan van hun verplichtingen opgelegd in het eerste lid. Hiermee wordt afgeweken van de drempel van 1% van het aantal actieve gebruikers dat door de dienst wordt bereikt zoals voorgesteld door de Europese Commissie. De Raad van State vraagt om de verhouding tussen de voorgestelde regeling en de methode van de Europese Commissie verder te verduidelijk in de memorie van toelichting door toe te lichten wie een actieve gebruikers is van de bedoelde diensten.

Om hieraan tegemoet te komen werd de bestaande passage in de memorie van toelichting aangevuld waardoor deze er als volgt uitziet: "De richtsnoeren van de Europese Commissie indachtig, zal voor het bepalen van het totaal aantal actieve gebruikers van particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, gebruik worden gemaakt van een gestandaardiseerde 0,5%-drempel toegepast op het totaal aantal inwoners van het Nederlandse taalgebied. Op deze manier wordt vermeden dat personen die actieve gebruikers zijn van meerdere particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden dubbel worden geteld aangezien wordt gewerkt met het maximaal aantal mogelijke actieve gebruikers, namelijk het aantal inwoners van het Nederlandse taalgebied. Dit is niet enkel een werkbaar systeem voor de Vlaamse Regulator voor de Media, maar zorgt ook voor duidelijkheid en rechtszekerheid voor investeerders waarbij de ratio van de richtsnoeren van de Europese Commissie in het achterhoofd wordt gehouden. Het is namelijk niet mogelijk om het totaal aantal actieve gebruikers van particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden te overschouwen zonder dat het gevaar voor dubbeltelling bestaat. Bovendien hanteert de Europese Commissie zelf, in het kader van de Digital Services Act, vaste drempels voor het classificeren van bv. de VLOPs (very large online platforms), in plaats van drempels gebaseerd op percentages van totaal actieve gebruikers. Daarnaast zegt de Europese Commissie in zijn methodologie dat in een VOD-omgeving het aantal gebruikers/kijkers van een bepaalde dienst een maatstaf voor de verkoop ervan is. Het publiek kan met name worden bepaald op basis van het aantal actieve gebruikers van een bepaalde dienst, bijvoorbeeld het aantal betalende abonnees van SVOD. Het totale aantal actieve gebruikers van SVOD-diensten in Vlaanderen is niet te berekenen door het aantal actieve gebruikers van de verschillende SVOD-diensten op te tellen.

Zo wordt mogelijk een getal bekomen dat groter is dan het aantal inwoners van Vlaanderen. Consumenten kunnen immers op meerdere SVOD-diensten geabonneerd zijn. Op grond van de methodologie van de Europese Commissie kan ervan uit worden gegaan dat de betalende abonnee het hoofd van het huishouden is. Er zijn in 2023 2.926.471 private huishoudens in het Nederlandse taalgebied. Dat is slechts 43% van het aantal inwoners van het Nederlandse taalgebied in 2023 (6.774.807), ervan uitgaande dat iedereen een actieve gebruiker zou zijn. Wat maakt dat de gekozen drempel van 0,5% van het aantal inwoners van het Nederlandse taalgebied, vermoedelijk hoger uitkomt dan de 1%-drempel van het totale aantal actieve gebruikers van SVOD-diensten volgens de methodologie van de Europese Commissie (0,5% van 6.774.807 = 33.874 > 1% van 2.926.471 = 29.265). De Vlaamse drempel zou in dat geval dus zelfs strenger zijn.”.

19. In artikel 4, 5° van het voorontwerp van decreet wordt “wordt de zinsnede” vervangen door “worden de woorden” en “de zinsnede” door “de woorden”, teneinde tegemoet te komen aan de opmerking geformuleerd door de Raad van State.
20. De Raad van State wijst erop dat in artikel 4, 7° van het voorontwerp van decreet verwezen wordt naar de “nieuwe paragraaf 2”, terwijl onder 4° van datzelfde artikel, paragraaf 2 wordt opgeheven. Bovendien voorziet het voorontwerp van decreet niet in een vernummering. Om deze materiële vergissing recht te zetten zal worden verwezen naar “paragraaf 3”.
21. De Raad van State merkt op dat de ontworpen paragrafen 2, 3, 4 en 6 van artikel 188/1 van het mediadecreet niet het toepassingsgebied van de eengemaakte stimuleringsregeling uitmaken en bijgevolg dus beter worden ondergebracht onder de bij artikel 6 van het onderliggende wijzigingsdecreet ingevoegde titel II “algemene bepalingen”. Bijgevolg werden de paragrafen 2, 3, 4 en 6 opgenomen onder titel II in een nieuw artikel 188/2. Ook de overige artikelen werden aangepast teneinde in overeenstemming te zijn met deze nieuwe nummering.
22. De Raad van State stelt dat het ontworpen artikel 188/1, §2, tweede lid moet getoetst worden aan de Cultuurpactwet van 16 juli 1973. Aangezien het stimuleren van de audiovisuele sector onder toepassing van die wet valt, moet het voorontwerp van decreet daar volgens de Raad van State mee verenigbaar zijn. De Raad van State poneert dat in zoverre het ontworpen artikel 188/1, §2, tweede lid, een rechtsgrond moet bieden voor een regeling van subsidiëring bij beheersovereenkomst, dit in strijd is met de beginselen die de uitoefening van de normatieve functie beheersen, en met de Cultuurpactwet.

Het ontworpen artikel 188/1, §2, tweede lid heeft geenszins als doel een rechtsgrond te creëren voor de subsidiëring van de audiovisuele sector bij beheersovereenkomst. Hoe het Vlaams Audiovisueel Fonds zijn middelen verdeelt, is niet het voorwerp van dit ontwerp van decreet. Aspecten inzake subsidiëring door het Vlaams Audiovisueel Fonds worden geregeld in het VAF-decreet van 13 april 1999. De financiële bijdrage aan het Vlaams Audiovisueel Fonds is bovendien slechts een alternatief/subsidiair voor investeerders die niet kiezen voor de rechtstreekse financiële bijdrage aan de productie van audiovisuele werken.
23. De Raad van State stelt de vraag waarom de Vlaamse Regering pas in het tweede lid van §5 van het ontworpen artikel 188/1 wordt gemachtigd tot “verdere invulling van het begrip ‘audiovisuele werken’”, terwijl dit begrip in verschillende andere bepalingen van het voorontwerp van decreet wordt gehanteerd, en reeds voor het eerst in het eerste lid. Bovendien wordt

opgemerkt dat de Vlaamse Regering gebonden is aan de definitie van "audiovisueel werk", ingevoerd bij artikel 2, 4° van het voorontwerp van decreet.

Teneinde in overeenstemming te zijn met hetgeen werd opgemerkt in randnummer 11 van het advies van de Raad van State en wordt beantwoord in randnummer 6 van onderliggende nota en de aanpassingen die op grond daarvan werden doorgevoerd, zal de delegatie zoals opgenomen in het voormalige ontworpen artikel 188/1, §5, tweede lid worden geschrapt.

24. De Raad van State acht de "gelijkwaardige financiële bijdrage" van 7 miljoen euro waarvoor de investeerder geacht wordt gekozen te hebben indien de gegevens en bewijsstukken niet tijdig werden ingediend en die moet worden betaald aan het VAF, niet in redelijke verhouding tot de tekortkoming. Het betreft met name geen "gelijkwaardige" bijdrage in vergelijking met het alternatief. Een evenredige sanctie volgens de Raad van State bij het niet respecteren van de aangiftetermijn, behoudens overmacht, kan bijvoorbeeld een procentuele verhoging van de verplichte financiële bijdrage zijn. Bovendien acht de Raad van State de termijn van vijf dagen na de kennisgeving waarbinnen investeerders kunnen aantonen dat ze voldoen aan één van de uitsluitingsgronden, overdreven kort. In het licht van de rechtszekerheid wordt aangeraden om een redelijke termijn toe te kennen.

Er moet vooreerst verduidelijkt worden dat de door de Raad van State voorgestelde oplossing in de praktijk geen doorgang zou kunnen vinden. Indien echter niet of niet tijdig over de vereiste gegevens en bewijsstukken wordt beschikt teneinde de verschuldigde financiële bijdrage te bepalen, is het tevens onmogelijk om een procentueel hoger bedrag op te leggen dan hetgeen verschuldigd is op grond van wat kan worden afgeleid uit de vereiste gegevens en bewijsstukken. Door, net zoals in de huidige regeling van het mediadecreet, te werken met een forfaitair bedrag stelt dit probleem zich niet. De verhoging van het forfaitair bedrag ligt in lijn met de verdubbeling van de maximale bijdragen. Om tegemoet te komen aan de opmerking vanwege de Raad van State wordt ervoor geopteerd om alle investeerders de mogelijkheid te verlenen om binnen de tien werkdagen na de kennisgeving door de Vlaamse Regulator voor de Media dat de vereiste gegevens en bewijsstukken zoals vermeld in artikel 188/3, eerste lid onder 1° en 2° niet tijdig werden ingediend, aan te tonen dat zij voldoen aan één van de uitsluitingsgronden van artikel 188/1, §2 teneinde te vermijden dat men "wordt geacht gekozen te hebben" voor de forfaitaire bijdrage.

25. De Raad van State wijst erop dat in het ontworpen artikel 188/2, lid 1, 3° van het mediadecreet "voorafgaat" moet worden geschreven in plaats van "vooraf gaat". Het voorontwerp van decreet wordt in deze zin gewijzigd.

26. De Raad van State merkt op dat de woorden "en in het tweede lid" in de eerste zin van het ontworpen artikel 188/2, lid 6 van het mediadecreet moeten worden geschrapt. Bovendien moet in de laatste zin van hetzelfde lid worden geschreven "Vlaamse Regulator voor de Media" in plaats van "Vlaamse Regulator". Het onderhavige lid wordt in deze zin aangepast teneinde tegemoet te komen aan deze opmerkingen.

27. De Raad van State wijst erop dat de woorden "betreffende de" verkeerdelijk aan elkaar werden geschreven in het ontworpen artikel 188/2, lid 6 van het mediadecreet. Bovendien moet het lid worden afgesloten met een aanhalingsteken. Deze wijzigingen worden overeenkomstig doorgevoerd.

28. Door de Raad van State wordt opgemerkt dat in het ontworpen artikel 188/4, §1, lid 3, 1° van het mediadecreet de woorden "rechtspersoon heeft" moet

worden vervangen worden door "rechtspersoonlijkheid hebben". Om hieraan tegemoet te komen, wordt deze wijziging doorgevoerd.

29. De Raad van State merkt op dat in het voorliggende voorontwerp van decreet verwezen wordt naar "eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten" in artikel 188/4, §1, derde lid, 2°. In artikel 2, 7°/2, van het mediadecreet wordt echter voorzien in definitie van dit begrip. Deze bepaling zal in werking treden op 28 juni 2025. Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State wordt bepaald dat artikel 2, 7°/2 in werking treedt op een datum die de Vlaamse Regering vaststelt en uiterlijk op 1 januari 2025.
30. De Raad van State meent dat in het ontworpen artikel 188/4, §1, vijfde lid, *in fine* van het mediadecreet "aanbiedt" in plaats van "aanbieden" moet worden geschreven. Het klopt dat "de particuliere omroeporganisatie die niet-lineaire televisiediensten" waarop het werkwoord betrekking heeft geen meervoud is. In plaats van de suggestie van de Raad van State te volgen en het werkwoord aan te passen naar "aanbiedt", zal van het onderwerp meervoud worden gemaakt: "de particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten".
31. De Raad van State merkt op dat, hoewel er in het ontworpen artikel 188/1, §1 van het mediadecreet betreffende het toepassingsgebied, een onderscheid wordt gemaakt tussen aanbieders die wel, en aanbieders die niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, dergelijk onderscheid niet wordt gemaakt in het ontworpen artikel 188/2 van het mediadecreet voor de berekening van de omzet op basis waarvan het te betalen bedrag wordt bepaald. De bepaling wordt volgens de Raad van State het best toekomstbestendig gemaakt door alsnog in die hypothese te voorzien. Om tegemoet te komen aan deze opmerking wordt een nieuwe paragraaf 3 ingevoerd teneinde te bepalen met welke inkomsten rekening zal worden gehouden voor de berekening van de omzet.
32. Op grond van de opmerking vanwege de Raad van State wordt in het ontworpen artikel 188/5, §2, *in fine* van het mediadecreet "het videoplatform" vervangen door "de videoplatformdienst".
33. De Raad van State stelt dat de bewoording "van dit decreet" in het ontworpen artikel 188/6 van het mediadecreet moet worden weggelaten. Deze overweging wordt dan ook geschrapt.
34. De Raad van State merkt op dat in het ontworpen artikel 188/6, tweede lid van het mediadecreet de bedragen eerst moeten worden vermenigvuldigd met het in het eerste lid van hetzelfde artikel bedoelde prijsindexcijfer en dat het resultaat vervolgens moet worden gedeeld door dat prijsindexcijfer. Bovendien is het de Raad van State niet duidelijk waarom als aanvangsindexcijfer wordt gekozen voor het indexcijfer van februari 2024, terwijl het de bedoeling lijkt om jaarlijks het indexcijfer van januari als nieuw indexcijfer te gebruiken. Om tegemoet te komen aan deze opmerkingen van de Raad van State werd het ontworpen artikel 188/6 van het mediadecreet aangepast in volgende zin: "De indexatie, vermeld in het eerste lid, gebeurt door de bedragen, vermeld in artikel 188/3, 188/4 en 188/5 van dit decreet, te vermenigvuldigen met het voormelde prijsindexcijfer dat is vastgesteld voor de maand januari van het lopende jaar, en door dat resultaat te delen door het hierboven vermeld prijsindexcijfer vastgesteld voor de maand februari van het jaar 2024."

35. Teneinde tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State waarin wordt gesteld dat in deel IV/1, ingevoegd bij artikel 6 van het voorontwerp van decreet, een titel IV "Evaluatie" dient te worden ingevoerd, eerder dan dit op te nemen als hoofdstuk V in titel II, werd deze wijziging overeenkomstig doorgevoerd.
36. De Raad van State merkt op dat in het ontworpen artikel 188/7 mediadecreet, de woorden "van dit decreet" geschrapt moeten worden. Om hieraan tegemoet te komen werden deze woorden overeenkomstig geschrapt.
37. De Raad van State stelt dat de formulering "de zinsnede" in artikel 22, 1° van het voorontwerp van decreet vervangen dient te worden door "de woorden". Teneinde hieraan tegemoet te komen werd deze wijziging overeenkomstig doorgevoerd.
38. Om tegemoet te komen aan de opmerking vanwege de Raad van State waarin er wordt gewezen op het ontbreken van een puntkomma in artikel 22, 2° en 4° van het voorontwerp van decreet, zal een puntkomma worden toegevoegd aan het einde van de bepaling.
39. Zoals opgemerkt door de Raad van State zal het woord "geschrapt" in artikel 22, 2° van het voorontwerp van decreet worden vervangen door "opgeheven".
40. De Raad van State merkt op dat artikel 11, 1°, van het voorontwerp van decreet 'tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie tot gedeeltelijke uitvoering van [de] digitaledienstenverordening" tevens een punt 24° invoegt in artikel 218, §2, eerste lid mediadecreet. Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State wordt punt 24° hernummerd naar 25°, punt 25° naar punt 26° en punt 26° naar punt 27°.
41. De Raad van State merkt op dat in het ontworpen artikel 218, §2, 26° van het mediadecreet, "lid 1" en "lid 2" vervangen moet worden door "eerste lid" respectievelijk "tweede lid". Deze aanpassing wordt overeenkomstig doorgevoerd teneinde hieraan tegemoet te komen.
42. In artikel 23 van het voorontwerp van decreet, wordt op grond van de opmerkingen geformuleerd door de Raad van State, het punt "7bis" van artikel 228, eerste lid van het mediadecreet, vervangen door het punt "7°/1" en wordt de formulering "de activiteiten als videoplatformdiensten" hierin opgenomen, aangevuld tot "de activiteiten als aanbieders van videoplatformdiensten".
43. Om tegemoet te komen aan de bemerking van de Raad van State dat artikel 24 niet thuishoort onder 'Hoofdstuk 3. Inwerkingtreding', werd artikel 24 ondergebracht onder een nieuw 'Hoofdstuk 3. Wijzigingen' en werd artikel 25 ondergebracht onder 'Hoofdstuk 4. Inwerkingtreding'.
55. Het ontwerp van decreet werd definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering op ...

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

II. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1. Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 2.

De definitie van "onafhankelijke producent" in artikel 2, 49° is op meerdere vlakken aangepast.

In de eerste plaats wordt de afhankelijkheid zowel ten opzichte van Vlaamse als van buitenlandse televisieomroeporganisaties beoordeeld. Dit houdt verband met de consolidatietrends die zich voordoen in de mediasector. Deze consolidaties zetten zich zowel door tussen spelers in de Vlaamse markt als tussen Vlaamse spelers en buitenlandse spelers. Het is niet verantwoord om consolidatietrends binnen Vlaanderen op een strengere manier te behandelen door in de definitie van onafhankelijke producent expliciet te verwijzen naar 'Vlaamse' omroeporganisaties. Het risico op verlies van steunmogelijkheden en de impact op mogelijke financiering van producties zorgt ervoor dat lokale omroeporganisaties vandaag weerhouden worden om participaties te nemen in lokale productiehuizen. Omgekeerd zou deze situatie productiehuizen ertoe kunnen aanzetten om in zee te gaan met een buitenlandse speler. Om die reden wordt elke verwijzing naar het 'Vlaamse' karakter van televisieomroeporganisaties uit de definitie van onafhankelijke producent geschrapt.

In de tweede plaats wordt de onafhankelijkheid van de producent niet langer bepaald ten opzichte van 'omroeporganisaties', maar ten opzichte van 'televisieomroeporganisaties', aangezien de verschillende regelgevingen waar het concept 'onafhankelijke producent' gebruikt wordt, betrekking hebben op 'televisie'.

Ten derde wordt, rekening houdend met de vennootschapsrechtelijke impact, de 15% participatie verhoogd naar 25%. Diezelfde 25% wordt gebruikt als criterium in andere lidstaten met vergelijkbare markten zoals Finland, Nederland en Noorwegen.

Om onafhankelijk te zijn, mag een producent niet verbonden zijn met een televisieomroeporganisatie in de zin van artikel 1:20 van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen (WVV). Krachtens dit artikel zijn de volgende vennootschappen verbonden met een welbepaalde vennootschap, bijvoorbeeld een productiehuis:

- a) de vennootschappen waarover zij een controlebevoegdheid uitoefent;
- b) de vennootschappen die een controlebevoegdheid over haar uitoefenen;
- c) de vennootschappen waarmee zij een consortium vormt;
- d) de andere vennootschappen die, bij weten van haar bestuursorgaan, onder de controle staan van de vennootschappen bedoeld in a), b) en c).

Het begrip "controle" wordt gedefinieerd in artikel 1:14 van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen. Het houdt verband met de beslissende invloed die een vennootschap kan uitoefenen over een andere vennootschap voor wat betreft de aanstelling van de meerderheid van bestuurders of de oriëntatie van het beleid.

Volgens die definitie is er sprake van controle in rechte die onweerlegbaar vermoed wordt wanneer een vennootschap de meerderheid van de stemrechten in een

andere vennootschap heeft (of omgekeerd: wanneer de andere vennootschap de meerderheid van de stemrechten in de eerste vennootschap heeft). De definitie van de WVV brengt de structuur van het vermogen van de betrokken vennootschappen niet in rekening. In de praktijk echter zal in het merendeel van de gevallen de meerderheid van de stemrechten gepaard gaan met de meerderheid van de aandelen.

In deze vennootschapsrechtelijke definitie is een productiehuis niet meer onafhankelijk in de volgende gevallen:

- als het controle uitoefent over een televisieomroeporganisatie, m.a.w. als het een beslissende stem heeft bij het bepalen van de koers van die televisieomroeporganisatie;
- als het gecontroleerd wordt door een televisieomroeporganisatie, m.a.w. als die televisieomroeporganisatie een beslissende stem heeft bij het bepalen van de koers van het productiehuis;
- als het een consortium vormt met een televisieomroeporganisatie, nl. wanneer de producent en de televisieomroeporganisatie onder centrale leiding staan zonder dat zij dochtervennootschappen zijn van elkaar, of dochtervennootschappen zijn van één en dezelfde vennootschap (cfr. Art. 1:19 WVV).

Daarnaast wordt een verstrengde toepassing gemaakt van de WVV: om onafhankelijk te zijn mag een producent niet rechtstreeks of onrechtstreeks meer dan 25 percent van de stemrechten of meer dan 25 percent van de vermogensrechten van een televisieomroeporganisatie aanhouden, of omgekeerd: niet meer dan 25 percent van de stemrechten of meer dan 25 percent van de vermogensrechten van de producent mogen rechtstreeks of onrechtstreeks worden aangehouden door een televisieomroeporganisatie. Ook mogen de stemrechten of vermogensrechten van de producent niet voor meer dan 25 percent worden aangehouden door een vennootschap die rechtstreeks of onrechtstreeks meer dan 25 percent van de stemrechten of vermogensrechten van een televisieomroeporganisatie aanhoudt. Onder vermogensrechten kunnen onder meer worden begrepen: rechten op dividend en andere uitkeringen.

Daarnaast wordt voor de volledigheid aan de definitie een nieuw punt a)4) toegevoegd, omdat deze situatie momenteel niet vervat zit onder het huidig punt c) (het nieuwe (licht aangepaste) punt a)5)). Op die manier wordt duidelijk dat een producent waarvan de stemrechten of vermogensrechten voor meer dan 25% worden aangehouden door een televisieomroeporganisatie zelf, geen onafhankelijke producent is.

Tenslotte worden in het laatste punt van de nieuwe definitie van 'onafhankelijke producent' twee nieuwe criteria ingevoegd. Een eerste nieuw criterium verwijst naar de marktautonomie van de producent. Daarmee wordt het voor producenten die 'afhankelijk' zijn op basis van de voorgaande criteria toch mogelijk om zich als onafhankelijke producent te kwalificeren wanneer zij zich als onafhankelijke spelers op de markt gedragen en voor verschillende omroepen programma's produceren.

Bij de invulling van dit criterium is rekening gehouden met de leefbaarheid van een producent mochten de televisieomroeporganisaties waarvan hij afhankelijk is wegvallen. Als die minder dan 25% van de programma's afnemen, is er een grote kans dat de producent in dat geval nog leefbaar is, als dat meer zou zijn, lijkt dat minder realistisch te zijn. Als een producent afhankelijk zou zijn van meerdere televisieomroeporganisaties, dan wordt er gekeken naar zijn gemiddelde jaaromzet die gerealiseerd wordt bij al deze televisieomroeporganisaties samen.

Onder "gemiddelde jaaromzet uit audiovisuele producties" wordt in dit artikel begrepen de gemiddelde jaaromzet gerealiseerd uit de exploitatie van de audiovisuele producties zelf, de verkoop van audiovisuele producties, de verkoop van formats aan het buitenland en afgeleiden van audiovisuele productie zoals onder andere inkomsten uit merchandising, shows en films gerelateerd aan de

personages uit de televisieprogramma's. Deze gemiddelde jaaromzet moet door de producent bewezen worden op basis van de cijfers onderliggend aan de laatste drie goedgekeurde jaarrekeningen.

Voor producenten die nog niet over drie goedgekeurde jaarrekeningen beschikken, wordt de gemiddelde jaaromzet beoordeeld op basis van een schatting te goeder trouw. Hiervoor wordt een voorbeeld genomen aan artikel 1:24 WVW, waarin de "kleine vennootschap" wordt gedefinieerd. Totdat er 3 jaarrekeningen zijn, gebeurt de inschatting ter goeder trouw (waarbij er vanuit gegaan dient te worden dat de inschatting de bestaande cijfers mee in rekening neemt).

Een tweede nieuw criterium dat in het tweede lid van de definitie wordt ingevoegd, heeft betrekking op de omvang van de televisieomroeporganisatie waarvan de producent afhankelijk is op basis van het eerste lid. In functie van de leefbaarheid van productiehuisen mogen consolidaties met relatief bescheiden televisieomroeporganisaties niet ontmoedigd worden. Deze uitzondering is conform de richtsnoeren van de Europese Commissie over de toepassing van de artikelen 16 en 17 van de AVMD-richtlijn.

Daarnaast worden ook definities van een productieproject en het Vlaams Audiovisueel Fonds toegevoegd aan de definities.

Artikel 3.

In artikel 155 van het Mediadecreet wordt het woord "door van de televisieomroeporganisaties onafhankelijke producenten" vervangen door "door onafhankelijke producenten of door producenten die, hoewel ze niet onafhankelijk zijn in de zin van artikel 2, 49°, niet afhankelijk zijn in de zin van artikel 2, 49° van de televisieomroeporganisatie die de productie uitzendt". Dit impliceert dat producties die zijn gemaakt door producenten, ongeacht of ze onafhankelijk zijn in de zin van artikel 2, 49°, die niet afhankelijk zijn van een bepaalde televisieomroeporganisatie, wel meegeteld worden voor de quota van die televisieomroeporganisatie, terwijl producties van producenten die wel afhankelijk zijn van de betrokken televisieomroeporganisatie, niet meetellen voor de quota van die organisatie. Met andere woorden: producties van de van een televisieomroeporganisatie afhankelijke producenten tellen niet mee voor de quota van die omroeporganisatie, producties van niet van de televisieomroeporganisatie afhankelijke producenten tellen wel mee. Deze redenering werd de voorbije jaren in de praktijk reeds toegepast en wordt nu geëxpliciteerd in het decreet.

De quota voor televisieomroeporganisaties in artikel 155 van het Mediadecreet zijn ingevoerd door artikel 17 Richtlijn AVMD 2010. Dit artikel stelt: "*Telkens wanneer dat mogelijk is, zien de lidstaten er met passende middelen op toe dat de omroeporganisaties ten minste 10 % van hun niet aan informatie, sport, spel, reclame, teletekst en telewinkelen gewijde zendtijd of, bij wijze van alternatief, naar keuze van de lidstaat, ten minste 10 % van hun programmabudget, reserveren voor Europese producties die door van de televisie-omroeporganisaties onafhankelijke producenten zijn vervaardigd. [...]*"

De nieuwe formulering van artikel 155 van het Mediadecreet is in overeenstemming met deze bepaling, nu krachtens overwegende (71) van de Richtlijn AVMD 2010 lidstaten bij de definitie van "onafhankelijke producent" in deze context rekening moeten houden met o.m. het criterium van de eigendom van het productiebedrijf. In de nieuwe formulering van de quotaregeling gebeurt dat ook. Een productie van een producent die afhankelijk is van een televisieomroeporganisatie zal niet worden meegerekend bij de quota voor onafhankelijke producties van die televisieomroeporganisatie.

Artikel 4

Krachtens artikel 13.6 van de Richtlijn AVMD 2018 zijn de quotaverplichtingen voor niet-lineaire televisieomroepdiensten niet van toepassing op televisieomroeporganisaties met een lage omzet of een klein publiek.

Deze vrijstelling wordt in dit artikel geconcretiseerd. Dezelfde uitsluitingsgrond wordt in het ontworpen artikel 188/1, §2 ingevoerd voor de verplichte financiële bijdrage aan de productie van audiovisuele werken.

De nieuwe regeling voor de stimulering van de audiovisuele sector door deelname aan de productie van audiovisuele werken wordt ondergebracht in een nieuw Deel IV/1 van het Mediadecreet, dat zowel betrekking heeft op de particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden als op de dienstenverdelers en aanbieders van videoplatfordiensten. Daarom worden de paragrafen betreffende de bijdragen van particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden en de rapportering hierover uit dit artikel geschrapt.

Daarnaast wordt in artikel 157 de terminologie in lijn gebracht met de terminologie zoals gehanteerd in de stimuleringsregeling.

Artikel 5 tot 7

Teneinde de nieuwe regeling voor de stimulering van de audiovisuele sector door deelname aan de productie van audiovisuele werken onder te brengen in een nieuw Deel IV/1 van het Mediadecreet, voeren deze artikelen de nodige technische aanpassingen door: Titel I/1 van Deel IV en artikel 184/1 worden geschrapt, aangezien de investeringen van dienstenverdelers worden geregeld in het nieuwe Deel IV/1. Het nieuwe Deel VI/1 wordt ingevoerd na artikel 188 en voor Deel V van het Mediadecreet, en start met een eerste Titel "Toepassingsgebied".

Artikel 8

Dit artikel voegt een nieuw artikel 188/1 in het Mediadecreet in. Dit nieuwe artikel bevat een oplijsting van de investeerders die een financiële bijdrage moeten leveren aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken. Deze bijdrage kan de vorm aannemen van een rechtstreekse financiële bijdrage aan de productie van audiovisuele werken, of van een gelijkwaardige financiële bijdrage aan het VAF die deze zal besteden conform de beheersovereenkomsten met het VAF/Mediafonds en VAF/Filmfonds. In functie daarvan zal bij die laatste beheersovereenkomst een passend addendum worden opgemaakt. Uit het advies bij de conceptnota van de Sectorraad Media blijkt dat het behoud van dit duaal regime een goede keuze is.

Krachtens paragraaf 1 van het ontworpen artikel 188/1 zullen in de toekomst meer marktspelers dan vandaag moeten bijdragen aan de productie van audiovisuele werken. In de huidige regelgeving zijn enkel dienstenverdelers en particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden aan de respectievelijk stimuleringsregeling en investeringsverplichting onderworpen. Daarnaast is het belangrijk dat, zoals door de Sectorraad Media aangegeven in zijn advies bij de conceptnota, iedereen die in Vlaanderen rendement genereert op basis van de exploitatie en distributie van audiovisuele content, niet beperkt tot Vlaamse producties, ook bijdraagt aan de financiering van lokale producties.

Om dit te realiseren, wordt het toepassingsgebied van de stimuleringsregeling uitgebreid naar de aanbieders van videoplatfordiensten. Videoplatfordiensten bieden audiovisuele inhoud aan die in toenemende mate wordt geraadpleegd door het algemene publiek en met name door jongeren. Dit omvat ook een aantal sociale mediadiensten, die een belangrijk kanaal zijn geworden voor het delen van informatie en voor vermaak en educatie, onder meer door toegang te verstrekken tot programma's en door gebruikers gegenereerde inhoud. Die sociale mediadiensten vallen onder het toepassingsgebied van het Mediadecreet omdat zij

wedijveren om dezelfde doelgroepen en inkomsten als de omroeporganisaties. Aangezien deze videoplatformdiensten - net als de dienstenverdelers en particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden - inkomsten genereren door audiovisuele producties ter beschikking te stellen aan kijkers in het Nederlands taalgebied en in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, maar op geen enkele manier investeren in de productie van lokale content, is het gerechtvaardigd om de aanbieders van videoplatformdiensten ook te onderwerpen aan een stimuleringsregeling. Deze uitbreiding ligt in lijn met de aanbevelingen van de onderzoekers in de Doorlichting van 2021³⁹. De Sectorraad Media bevestigt in het advies bij de conceptnota van de Sectorraad dat aanbieders van videoplatformdiensten het grootste deel van hun inkomsten genereren uit audiovisuele productie waardoor het gerechtvaardigd is hen onder het toepassingsgebied van de nieuwe stimuleringsregeling te laten vallen.

Er bestaat consensus over het feit dat de impact van buitenlandse spelers op de Vlaamse markt te groot is om hen niet substantieel te betrekken in de verplichte deelname aan de financiering van Vlaamse producties⁴⁰. De huidige investeringsverplichting en stimuleringsregeling gelden reeds voor bepaalde buitenlandse spelers:

- Particuliere omroeporganisaties die gevestigd zijn in een lidstaat van de Europese Unie en niet-lineaire televisiediensten aanbieden die gericht zijn op het Nederlandse taalgebied (artikel 157, § 4).
- Iedere dienstenverdelers die een of meerdere omroepdiensten van een of meerdere televisieomroeporganisaties die vallen onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap, op lineaire of niet-lineaire wijze ter beschikking stelt van het publiek (artikel 184/1, § 1).

Ook de nieuwe stimuleringsregeling zal van toepassing blijven op deze buitenlandse spelers. Het toepassingsgebied wordt echter zowel verduidelijkt als uitgebreid in de nieuwe regeling. Onder nieuw punt 1° van artikel 188/1, §1, worden dezelfde dienstenverdelers gevat als in de huidige stimuleringsregeling. Nieuw punt 2° van artikel 188/1, §1, van het mediadecreet brengt alle particuliere omroeporganisaties die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen met toepassing van artikel 150/1 voor de door hen aangeboden niet-lineaire televisiediensten in een andere lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Economische Ruimte, of daarbuiten onder het toepassingsgebied. Nieuw punt 3° brengt alle particuliere omroeporganisaties, zowel deze die met toepassing van artikel 150/1 van het mediadecreet worden gevat, als deze die gevestigd zijn in een lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Economische Ruimte, of daarbuiten en die hun niet-lineaire televisiediensten aanbieden in het Nederlandse taalgebied en/of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, onder het toepassingsgebied van de nieuwe regeling. Verder wordt het toepassingsgebied uitgebreid door bovenstaande uiteenzetting op dezelfde manier toe te passen op aanbieders van videoplatformdiensten. Nieuw punt 4° brengt alle videoplatformdiensten die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen met toepassing van artikel 176/3 voor de door hen aangeboden videoplatformdiensten in een andere lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Economische Ruimte, of daarbuiten onder het toepassingsgebied. Nieuw punt 5° brengt alle videoplatformdiensten, zowel deze die met toepassing van artikel 176/3 van het mediadecreet worden gevat, als deze die gevestigd zijn in een lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Economische Ruimte, of daarbuiten en die hun videoplatformdiensten aanbieden in het Nederlandse taalgebied en/of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, onder het toepassingsgebied van de nieuwe regeling.

³⁹ Doorlichting 2021, 198.

⁴⁰ Doorlichting 2021, 196.

Het criterium "gericht zijn op het Nederlandse taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad" gelijkgesteld aan "aanbieden van diensten in het Nederlandse taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad" moet worden ingevuld, rekening houdend met de indicaties die daarvoor geleverd worden door de Richtlijnen AVMD 2010 en AVMD 2018, en door de digitaledienstenverordening (Verordening 2022/2065 van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG). De Richtlijn AVMD 2010 geeft in overweging 42 meer toelichting over de beoordeling of een uitzending van een (lineaire) mediadienst gericht is op een andere lidstaat. Daarbij kan volgens deze overweging verwezen worden naar indicatoren zoals *'de herkomst van de televisiereclame- en/of abonnementsgelden, de hoofdtaal van de dienst of het bestaan van programma's of commerciële communicatie die specifiek zijn gericht op het publiek van de lidstaat van ontvangst'*. Overweging 38 bij de Richtlijn AVMD 2018 bevat een gelijkaardige toelichting voor wat betreft audiovisuele mediadiensten op aanvraag. Ook daar moet worden verwezen naar indicatoren zoals *'reclame of andere promotieactiviteiten die specifiek op klanten op zijn grondgebied zijn gericht, de voornaamste taal van de dienst of de aanwezigheid van inhoud of commerciële communicatie die specifiek gericht is op het publiek in de lidstaat van ontvangst.'* Hoewel deze indicatoren niet van toepassing zijn op videoplatformdiensten, kunnen zij daarvoor wel als inspiratie dienen.

Krachtens overweging 44 van de Richtlijn AVMD 2018 leveren aanbieders van videoplatforms diensten van de informatiemaatschappij in de zin van de e-commerce Richtlijn (Richtlijn 2000/31/EG). Daarom moet ook verwezen worden naar de digitaledienstenverordening, die van toepassing is op intermediaire diensten waaronder ook de videoplatformdiensten. Overweging 8 van de digitaledienstenverordening geeft in dit verband nog volgende informatie: *'Het richten van activiteiten op een of meer lidstaten kan worden bepaald op basis van alle relevante omstandigheden, waaronder factoren als het gebruik van een taal of een munteenheid die in die lidstaat algemeen gangbaar is, of de mogelijkheid om goederen of diensten te bestellen, of het gebruik van een relevant topleveldomein. Het richten van activiteiten op een lidstaat zou ook kunnen worden afgeleid uit de beschikbaarheid van een applicatie in de desbetreffende nationale app store, uit het feit dat er plaatselijk wordt geadverteerd of wordt geadverteerd in een taal die in die lidstaat wordt gebruikt, of uit de wijze van beheer van relaties met klanten, zoals het verstrekken van klantenservice in een taal die in die lidstaat algemeen gangbaar is...'*

Het is de Vlaamse Regulator voor de Media die zal oordelen of een dienst al dan niet wordt aangeboden in het Nederlandse taalgebied en het tweetalig gebied Brussel-hoofdstad.

De tweede paragraaf van het ontworpen artikel 188/1 heeft betrekking op de uitsluitingsdrempels. Vandaag gelden alleen uitsluitingsdrempels voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden (zie art. 2 Besluit Vlaamse Regering van 1 februari 2019). Voor dienstenverdelers gelden geen uitsluitingsdrempels: zij moeten altijd bijdragen in het kader van de stimuleringsregeling.

Krachtens artikel 13.6 van de Richtlijn AVMD 2018 gelden de financiële bijdragen niet voor aanbieders van mediadiensten met een lage omzet of met een klein publiek die zich tot publiek in andere lidstaten richten. Op 7 juli 2020 publiceerde de Europese Commissie richtsnoeren voor het definiëren van de begrippen "klein publiek" en "lage omzet"⁴¹. Met deze richtsnoeren werd rekening gehouden bij het uitwerken van het nieuwe voorstel voor uitsluitingsdrempels. Uit het advies bij de conceptnota van de Sectorraad Media blijkt dat de Sectorraad Media het instellen

⁴¹ Mededeling van de Commissie, Richtsnoeren op grond van artikel 13, lid 7, van de richtlijn audiovisuele mediadiensten voor het berekenen van het aandeel Europese producties in catalogi op aanvraag en het definiëren van de begrippen "klein publiek" en "lage omzet", PB 7 juli 2020, C 223/10.

van minimumdrempels ondersteunt zodat zeer kleine bedrijven of omroepen met een zeer kleine kijkdichtheid vrijgesteld worden.

In de eerste plaats worden een aantal uitsluitingsdrempels geschrapt. In de huidige regeling voor stimulering van de audiovisuele sector moet elke speler (particuliere omroeporganisatie die niet-lineaire televisiediensten aanbiedt of dienstenverdelers) slechts één keer bijdragen. Van dit principe wordt in de voorliggende regeling van de stimuleringsregeling afgestapt. Dienstenverdelers en particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, moeten voortaan bijdragen op basis van de rol die zij vervullen in het medialandschap.

Dit is in lijn met het veranderend kijkgedrag waarbij meer en meer mensen geen traditioneel televisie-abonnement meer nemen bij een dienstenverdelers, maar wel meer kijken naar niet-lineaire televisiediensten. Uit de Digimeter van 2019 bleek dat 6% van de abonnees in Vlaanderen zijn traditioneel televisie-abonnement heeft opgezegd (*cord cutting*). Dit was een stijging met 3% ten opzichte van 2017⁴². In 2021 steeg het aantal *cord cutters* in Vlaanderen naar 10%⁴³. Ook in 2022 bedroeg het aantal *cord cutters* 10% van de totale Vlaamse populatie⁴⁴. Dit zorgt er onder meer voor dat de videoconsumptie op streamingplatformen (vb. Netflix) en op de websites en apps van een tv-zender of een provider sterk stijgt⁴⁵. Bijgevolg is het niet langer gerechtvaardigd dat een deel van de particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, uitgesloten worden van het toepassingsgebied.

Elke onderneming, of dit nu een exclusief controlerende of gecontroleerde onderneming is, zal onder de stimuleringsregeling vallen op basis van de rol die die actor vervult in het medialandschap.

Het ontworpen artikel 188/1, §2 van het Mediadecreet voert enkele nieuwe uitsluitingsdrempels in.

Voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, geldt een dubbele uitsluitingsdrempel: zij hoeven niet bij te dragen als zij een micro-onderneming zijn, of als zij met hun aanbod van niet-lineaire televisiediensten minder dan 0,5% van alle inwoners van het Nederlands taalgebied bereiken. Deze dubbele uitsluitingsdrempel stoelt op de Europese regelgeving terzake. Volgens overweging 40 van de Richtlijn AVMD 2018 mogen verplichtingen inzake de bevordering van Europese producties niet gelden voor aanbieders zonder significante aanwezigheid op de markt. Dit is volgens dezelfde overweging met name het geval voor aanbieders met een lage omzet of een klein publiek.

Wat betreft de drempel voor lage omzet die als basis voor een vrijstelling op grond van artikel 13, lid 6 Richtlijn AVMD 2018 moet dienen, verwijst de Europese Commissie in haar richtsnoeren van 7 juli 2020 naar Aanbeveling 2003/361/EG⁴⁶ en naar de omzetsdrempel die in deze aanbeveling wordt gehanteerd bij de definitie van micro-ondernemingen: ondernemingen met een totale jaaromzet van maximaal 2 miljoen euro. De jaaromzet van de onderneming moet worden bepaald overeenkomstig de bepalingen van deze aanbeveling, waarbij ook rekening wordt gehouden met de omzet van partnerondernemingen en verbonden ondernemingen.

⁴² Vandendriessche, K. en De Marez, L. Imec.Digimeter 2019 : Digitale Trends in Vlaanderen. Imec, 2020, <https://biblio.ugent.be/publication/8717663> (hierna: 'Digimeter 2019'), 49 en 54.

⁴³ Sevenhant, R., Stragier, J., De Marez, L. en Schuurman, D., imec.digimeter 2021, Digitale trends in Vlaanderen, www.imec.be/digimeter (hierna: Digimeter 2021), 25 en 61.

⁴⁴ Digimeter 2022, 17.

⁴⁵ Digimeter 2019, 65; Digimeter 2020, 65; Digimeter 2021, 66.

⁴⁶ Aanbeveling 2003/361/EG van de Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro- ondernemingen (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1422) (PB L 124 van 20.5.2003, blz. 36).

Door hun beperkte omvang en beperkte middelen kunnen micro-ondernemingen bijzonder worden getroffen door regelgevingskosten. Door micro-ondernemingen vrij te stellen van de verplichting om Europese producties te bevorderen (artikel 13, leden 1 en 2 Richtlijn AVMD 2018), wordt vermeden dat de toegang tot de markt voor nieuwkomers wordt belemmerd. Deze aanpak is dus in overeenstemming met de doelstelling om de oprichting van nieuwe ondernemingen te stimuleren en de marktontwikkeling te bevorderen.

De Europese Commissie verwijst in haar richtsnoeren naar overweging 40 van de Richtlijn AVMD 2018 waarin wordt gesteld dat *“om een omzet als laag aan te merken rekening moet worden gehouden met de verschillen in omvang van de audiovisuele markten in de lidstaten”*. In sommige lidstaten hebben de nationale markten bijvoorbeeld een omvang van slechts enkele miljoenen euro. In verschillende gevallen bedraagt hun omvang aanzienlijk minder dan 10 miljoen EUR. Op dergelijke markten kunnen zelfs micro-ondernemingen worden geacht een significante aanwezigheid te hebben. In het licht daarvan is de Europese Commissie van mening dat lidstaten met kleinere nationale audiovisuele markten lagere omzetsdrempels moeten kunnen vaststellen. Dergelijke lagere drempels kunnen gerechtvaardigd en proportioneel zijn op voorwaarde dat ondernemingen met een aandeel van minder dan 1 % van de totale inkomsten op de betrokken nationale audiovisuele markten worden vrijgesteld.

Aangezien de totale inkomsten op de Vlaamse markt voor niet-lineaire televisiediensten de 10 miljoen euro overstijgen⁴⁷, kan er bezwaarlijk nog sprake zijn van een kleine markt. Bijgevolg geldt de uitsluitingsdrempel voor alle marktspelers die als micro-ondernemingen gekwalificeerd kunnen worden. Micro-ondernemingen zijn in artikel 2, 21°/0 van het Mediadecreet gedefinieerd als ondernemingen met minder dan tien werknemers en een jaaromzet of een jaarlijks balanstotaal van maximaal 2 miljoen.

Voor dienstenverdelers en aanbieders van videoplatformdiensten die een micro-onderneming zijn wordt eenzelfde uitsluitingsdrempel opgenomen.

De bijkomende administratie die het voor marktspelers zou vergen om te werken met verschillende deelmarkten en drempels weegt niet op tegen de voordelen en de duidelijkheid van één heldere en transparante drempel voor de hele regelgeving betreffende de stimuleringsregeling: geen toepassing op micro-ondernemingen. Bij meer gedifferentieerde omzetsdrempels zouden de marktspelers extra administratieve lasten ondervinden doordat zij investeringen moeten doen in hun boekhouding om de correcte cijfers te kunnen distilleren. Ook de controle door de Vlaamse Regulator voor de Media zou veel complexer worden.

Vandaag geldt er in Vlaanderen nog geen vrijstelling van de investeringsverplichting voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden met een klein publiek. Zo'n uitsluitingsdrempel wordt nu wel ingevoerd in overeenstemming met Richtlijn AVMD 2018. De uitsluiting wegens klein publiek zal gelden wanneer het aanbod van de particuliere omroeporganisatie die niet-lineaire televisiediensten aanbiedt minder dan 0,5% bereikt van inwoners van het Nederlands taalgebied.

De richtsnoeren van de Europese Commissie indachtig, zal voor het bepalen van het totaal aantal actieve gebruikers van particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, gebruik worden gemaakt van een gestandaardiseerde 0,5%-drempel toegepast op het totaal aantal inwoners van het Nederlandse taalgebied. Op deze manier wordt vermeden dat personen die actieve gebruikers zijn van meerdere particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden dubbel worden geteld aangezien wordt gewerkt met het maximaal aantal mogelijke actieve gebruikers, namelijk het aantal inwoners

⁴⁷ Gebaseerd op oa. European Audiovisual Observatory, Christian Grece, Trends in de VOD-market in EU28, p. 19.

van het Nederlandse taalgebied. Dit is niet enkel een werkbaar systeem voor de Vlaamse Regulator voor de Media, maar zorgt ook voor duidelijkheid en rechtszekerheid voor investeerders waarbij de ratio van de richtsnoeren van de Europese Commissie in het achterhoofd wordt gehouden. Het is namelijk niet mogelijk om het totaal aantal actieve gebruikers van particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden te overschouwen zonder dat het gevaar voor dubbeltelling bestaat. Bovendien hanteert de Europese Commissie zelf, in het kader van de digitaaldienstenverordening, vaste drempels voor het classificeren van bv. de VLOPs (very large online platforms), in plaats van drempels gebaseerd op percentages van totaal actieve gebruikers. Daarnaast zegt de Europese Commissie in zijn methodologie dat in een VOD-omgeving het aantal gebruikers/kijkers van een bepaalde dienst een maatstaf voor de verkoop ervan is. Het publiek kan met name worden bepaald op basis van het aantal actieve gebruikers van een bepaalde dienst, bijvoorbeeld het aantal betalende abonnees van SVOD. Het totale aantal actieve gebruikers van SVOD-diensten in Vlaanderen is niet te berekenen door het aantal actieve gebruikers van de verschillende SVOD-diensten op te tellen. Zo wordt mogelijk een getal bekomen dat groter is dan het aantal inwoners van Vlaanderen. Consumenten kunnen immers op meerdere SVOD-diensten geabonneerd zijn. Op grond van de methodologie van de Europese Commissie kan ervan uit worden gegaan dat de betalende abonnee het hoofd van het huishouden is. Er zijn in 2023 2.926.471 private huishoudens in het Nederlandse taalgebied. Dat is slechts 43% van het aantal inwoners van het Nederlandse taalgebied in 2023 (6.774.807), ervan uitgaande dat iedereen een actieve gebruiker zou zijn. Wat maakt dat de gekozen drempel van 0,5% van het aantal inwoners van het Nederlandse taalgebied, vermoedelijk hoger uitkomt dan de 1%-drempel van het totale aantal actieve gebruikers van SVOD-diensten volgens de methodologie van de Europese Commissie ($0,5\% \text{ van } 6.774.807 = 33.874 > 1\% \text{ van } 2.926.471 = 29.265$). De Vlaamse drempel zou in dat geval dus zelfs strenger zijn.

Er wordt een nieuwe uitsluitingsdrempel toegevoegd voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden en die jaarlijks minder dan 10 audiovisuele werken aanbieden. Door deze uitsluitingsdrempel worden alle particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, uitgesloten die geen of slechts occasioneel audiovisuele werken uitzenden die in aanmerking komen voor de stimuleringsregeling, bijvoorbeeld regionale omroeporganisaties, videosecties van krantenwebsites, nieuwskanalen of themakanalen rond muziek of sport.

Er wordt ook een nieuwe uitsluitingsdrempel toegevoegd voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden waarvan hun aanbod hoofdzakelijk bestaat uit programma's die gebaseerd zijn op Broadcaster Video-On-Demand rechten. Dit zijn niet-lineaire diensten van 'traditionele' omroeporganisaties die hoofdzakelijk bestaan uit content die door deze omroeporganisaties ook lineair werden of zullen worden uitgezonden. Deze diensten worden gratis aan de kijker aangeboden, maar kunnen gepaard gaan met advertenties. Voorbeelden hiervan zijn VTM GO en Go Play. Niet-lineaire diensten van 'traditionele' omroeporganisaties waarvoor een vergoeding/abonnementsgeld betaald moet worden, vallen niet onder deze nieuwe uitsluitingsdrempel. Deze diensten worden uitgesloten, omdat zij beschouwd moeten worden als een ondersteuning van de lineaire uitzendingen.

Zenderplatformen bestaan niet alleen uit content die lineair werden of zullen worden uitgezonden. Zenderplatformen bieden ook exclusieve content aan die niet lineair wordt aangeboden. Zolang die exclusieve content louter bijkomstig is, kan de particuliere omroeporganisatie die het zenderplatform aanbiedt zich beroepen op deze uitsluitingsdrempel.

De voorwaarden en regels van deze uitsluitingsdrempels zullen verder worden uitgewerkt door de Vlaamse Regering.

Artikel 9

Dit artikel voegt in het nieuwe Deel IV/1, ingevoegd bij artikel 6, een tweede titel in: "Algemene Bepalingen".

Artikel 10

Dit artikel voegt een nieuw artikel 188/2 van het Mediadecreet in.

Paragraaf 1 van het nieuw ontworpen artikel 188/2 bepaalt dat de rechtstreekse financiële bijdrage aan de productie van audiovisuele werken gebeurt via productieprojecten die vooraf moeten erkend worden door de Vlaamse Regulator voor de Media, dan wel via een bijdrage om uitzendrechten te verwerven op een productieproject voor het Nederlandse taalgebied. In de praktijk kunnen deze vormen ook gecombineerd worden. In de context van deze regelgeving worden onder productieprojecten eveneens coproductieprojecten begrepen. Coproducties zijn producties met financieringsinbreng van verschillende partijen, waarbij de rechten door meerdere spelers gedeeld worden⁴⁸. Onder meer de criteria op basis waarvan een productieproject kan worden gekwalificeerd als een Vlaams productieproject, de regels, voorwaarden en procedure voor het indienen van de productieprojecten en voor de beoordeling en de erkenning ervan, worden uitgewerkt door de Vlaamse Regering (paragraaf 2).

Uit de Doorlichting van 2021 blijkt dat investeerders vragende partij zijn om rechten te krijgen als ze investeren⁴⁹. Scenario 4 van de Doorlichting van 2021 bepaalt dat verplichte investering in audiovisuele werken, in de vorm van een rechtenaankoop (dit kan in de vorm van cofinanciering voor een bepaald *window*, of als coproductiepartner tegen bepaalde som, of door de volledige financiering van een premium *window* of volledige reeks of de aankoop van de rechten voor één *window*) mogelijk moet worden gemaakt⁵⁰. Ook in scenario 3 van de Doorlichting van 2021 wordt aangegeven dat de huidige beperking m.b.t. het verwerven van rechten uit coproductieprojecten herzien moet worden⁵¹. Daarnaast stelt de Doorlichting van 2021 dat de Vlaamse regeling de enige regeling in Europa is waar investeringsverplichtingen in de productie zelf niet aan rechten zijn gekoppeld⁵². Aangezien de verplichte financiële bijdrage substantieel verhoogt, zal, wat de rechtstreekse financiële bijdrage aan de productie van audiovisuele werken betreft, niet alleen de bijdrage aan de productie zelf meetellen om te voldoen aan de stimuleringsregeling, maar ook de bijdrage die betaald wordt door de investeerders voor het verwerven van lineaire en/of niet-lineaire uitzendrechten, met uitzondering van eventuele bioscooprechten, op de producties waar de investeerders mee bijdragen aan de financiering van de productie. De Richtlijn AVMD 2018 laat dit toe (overweging 36). De vergoeding die betaald wordt voor het verwerven van uitzendrechten op een afgewerkt product waarvan de financiering reeds rond was, zal niet kunnen meetellen in het kader van de stimuleringsregeling. De uitzendrechten die mee in rekening mogen worden genomen, hebben alleen betrekking op de uitzendrechten voor het Nederlands taalgebied. Dit mag op geen enkele manier geïnterpreteerd worden als een automatische rechtenkoppeling. Een bijdrage aan productieprojecten in het kader van de stimuleringsregeling impliceert geenszins automatisch een recht om uitzendrechten te verwerven. Het verwerven van uitzendrechten en de vergoeding die daarvoor betaald wordt, zijn het voorwerp van aparte onderhandelingen tussen de investeerder en de producent. Wel kan de investeerder ervoor kiezen om een deel van de marktconforme vergoeding die hij betaalt voor uitzendrechten, in te

⁴⁸ Duurzame financieringsmodellen 2014, 33 en 59.

⁴⁹ Doorlichting 2021, 145-146, 196.

⁵⁰ Doorlichting 2021, 197.

⁵¹ Doorlichting 2021, 197.

⁵² Doorlichting 2021, 195.

brengen voor zijn bijdrage in het kader van de stimuleringsregeling. Het verwerven van uitzendrechten verhindert niet dat de investeerder deze uitzendrechten in sublicentie kan geven aan een andere partij.

Paragraaf 3 bepaalt wat er gebeurt wanneer een investeerder onvoldoende financiële bijdragen in productieprojecten inbrengt, hetzij omdat hij onvoldoende projecten heeft voorgelegd aan de Vlaamse Regulator voor de Media, hetzij omdat de Vlaamse Regulator voor de Media één of meerdere voorgelegde productieprojecten niet erkend heeft. In die gevallen moet de investeerder het saldo van het verschuldigde bedrag en de bijdragen die reeds voorgelegd en erkend waren, storten aan het VAF.

De vierde paragraaf van het ontworpen artikel 188/2 stelt dat financiële bijdragen aan een productie ter uitvoering van een andere wettelijke of reglementaire verplichting of die een ander wettelijk of reglementair voordeel met zich meebrengen, niet in rekening kunnen worden gebracht in het kader van de deelnameverplichting. Hetzelfde principe is neergelegd in het huidige artikel 184/1, §4, voor wat betreft de bijdragen van de dienstenverdelers.

Artikel 11

Dit artikel voegt een nieuw artikel 188/3 in het Mediadecreet in dat betrekking heeft op de gegevens en bewijsstukken die de investeerders jaarlijks moeten bezorgen aan de Vlaamse Regulator voor de Media, het VAF, de Vlaamse minister bevoegd voor media en de Vlaamse minister bevoegd voor cultuur. Deze bepaling is gebaseerd op de huidige mededelingsverplichting in artikel 3 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2019, met dien verstande dat de datum wordt verschoven aangezien een tweede indienmoment wordt ingevoerd.

Momenteel voorzien de investeringsregeling en stimuleringsregeling in één moment waarop productieprojecten kunnen worden ingediend met het oog op erkenning. Door de verhoging van de bijdrage is de kans reëel dat investeerders in meer productieprojecten zullen kunnen/moeten investeren om aan de stimuleringsregeling te voldoen. Het is in dit kader niet realistisch om slechts één indienmoment te behouden. Om die reden moet aan de investeerders flexibiliteit worden verleend. Dit kan eventueel gerealiseerd worden door meerdere indienmomenten te voorzien. In het kader daarvan valt het moment voor het indienen van de gegevens en bewijsstukken op 15 april. De Vlaamse regering bepaalt de verdere procedure voor indiening van de productieprojecten.

De investeerders zijn verplicht om hun keuze tussen een rechtstreekse financiële bijdrage aan de productie van audiovisuele werken of een gelijkwaardige financiële bijdrage aan het Vlaams Audiovisueel Fonds, evenals het totaal verschuldigde bedrag van de te betalen financiële bijdrage en in voorkomend geval het bewijs van toepasbaarheid van één van de uitsluitingsgronden, vermeld in artikel 188/1, §2, ten laatste op 15 april door te geven.

Investeerders die de nodige gegevens of stukken om voor een uitsluitingsgrond in aanmerking te komen niet tijdig indienen, worden in principe geacht gekozen te hebben voor een betaling van het forfaitaire bedrag aan het Vlaams Audiovisueel Fonds. Zij worden daarvan op de hoogte gebracht door de Vlaamse Regulator voor de Media. Aan investeerders wordt echter de mogelijkheid geboden om binnen de tien werkdagen na de kennisgeving door de Vlaamse Regulator voor de Media, aan te tonen dat ze onder één van de uitsluitingsdrempels vermeld in artikel 188/1, §2 vallen. Op deze manier kan men alsnog ontkomen aan het betalen van de forfaitaire bijdrage.

Het nieuwe artikel 188/3 verbreedt de huidige regeling voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden naar alle investeerders. Dit artikel specificeert dat de betrokken dossiers in het Nederlands moeten worden ingediend, behalve dossiers ingediend door investeerders die

gevestigd zijn in een lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Economische Ruimte, of daarbuiten, of in België maar niet in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Deze laatste dossiers kunnen in het Engels worden opgemaakt.

Bij gebrek aan een tijdige indiening van de op basis van dit artikel verschuldigde gegevens of bewijsstukken, wordt de investeerder geacht gekozen te hebben voor een forfaitaire bijdrage aan het VAF.

In tegenstelling tot de huidige regeling zal het indienen van de dossiers niet meer bij aangetekend schrijven moeten gebeuren, maar zal door de Vlaamse Regering een gepaste elektronische procedure worden uitgewerkt.

Dit artikel stelt daarnaast ook dat de Vlaamse Regering de voorwaarden en modaliteiten zal vaststellen betreffende de rapportering door de Vlaamse Regulator voor de Media en het VAF over de deelname aan de productie van audiovisuele werken.

Artikel 12

Dit artikel voegt in het nieuwe Deel IV/1, ingevoegd bij artikel 6, een derde titel in: "Bijdrage".

Artikel 13

Dit artikel voegt in Titel III van Deel IV/1 een eerste hoofdstuk in met als titel "Dienstenverdelers".

Artikel 14

Dit artikel voegt een nieuw artikel 188/4 in het Mediadecreet dat betrekking heeft op het bedrag dat de dienstenverdelers moeten betalen als bijdrage aan de productie van audiovisuele werken. De dienstenverdelers kunnen kiezen tussen een forfaitair bedrag van 7 miljoen euro per jaar, dan wel een bedrag van 3 euro per abonnee. Beide bedragen worden jaarlijks geïndexeerd.

Aangezien er substantieel meer middelen nodig zijn voor het garanderen van een sterke Vlaamse audiovisuele sector is een versterkte stimuleringsregeling met hogere bijdragen noodzakelijk. Daarom worden de bedragen die dienstenverdelers moeten bijdragen in de nieuwe regeling verhoogd. Dit voorstel ligt in lijn met de conclusies uit de Doorlichting van 2021 waar de onderzoekers aanbevelen om de bijdrage die de dienstenverdelers moeten betalen te verhogen naar analogie met de Franse Gemeenschap⁵³.

Het aantal abonnees van de dienstenverdelers dat in rekening genomen wordt, is het aantal abonnees dat gerapporteerd wordt het jaar voorafgaand aan de deelname aan de productie van audiovisuele werken. In de praktijk betekent dit het aantal abonnees van de dienstenverdelers twee jaar voorafgaand aan de deelname aan de productie van audiovisuele werken.

Gelet op de complexiteit van de omzetsberekening bij het aanbieden van pakketten wordt voor de dienstenverdelers geen tarief op basis van omzet opgenomen.

Artikel 15

Dit artikel voegt in Titel III van Deel IV/1 een tweede hoofdstuk in met als titel "Particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden".

⁵³ Doorlichting 2021, 197.

Artikel 16

Dit artikel voegt een nieuw artikel 188/5 in het Mediadecreet in, dat betrekking heeft op het bedrag dat particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, moeten betalen als deelname aan de productie van audiovisuele werken.

De particuliere omroeporganisaties kunnen met toepassing van de eerste paragraaf van dit artikel kiezen tussen eenzelfde forfaitair bedrag per jaar als de dienstenverdelers (7 miljoen euro) of een jaarlijks bedrag dat gelijk is aan een percentage van de omzet in het tweede jaar dat voorafgaat aan het jaar van de deelname aan de productie van audiovisuele werken. Er zal worden gewerkt met verschillende schijven: een particuliere omroeporganisatie die niet-lineaire televisiediensten aanbiedt die meer omzet genereert, zal procentueel meer moeten bijdragen dan een particuliere omroeporganisatie die niet-lineaire televisiediensten aanbiedt die minder omzet genereert. Het laagste percentage van de omzet dat moet worden bijgedragen, is gelijk aan de huidige bijdrage die geleverd moet worden. Het maximale percentage van de omzet dat moet worden bijgedragen verdubbelt ten opzichte van de huidige bijdrage. De Doorlichting van 2021 beveelt in scenario 3 aan om de bijdrage van particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden op te trekken van 2% naar minimum 4%⁵⁴.

Het ontworpen artikel 188/5 verduidelijkt wat wordt bedoeld met het begrip "omzet" in paragraaf 1, 2°: de volgende inkomsten uit de levering aan de eindgebruiker van niet-lineaire televisiediensten, exclusief btw: betaling door de eindgebruiker, overeenkomsten met dienstenverdelers en aanbieders van eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten, valorisatie van data en audiovisuele commerciële communicatie.

De omzet heeft betrekking op inkomsten uit onder meer de volgende activiteiten:

1. betaling door de eindgebruiker: de eindgebruiker betaalt bijvoorbeeld een maandelijkse abonnementsprijs voor SVOD-diensten of een eenmalig bedrag voor het bekijken van één programma binnen een TVOD-dienst (*transactional video on demand*). Dit omvat zowel een rechtstreekse als onrechtstreekse betaling door de eindgebruiker aan de omroeporganisatie die niet-lineaire televisiediensten aanbiedt. Dit betekent dat bijvoorbeeld rekening moet worden gehouden met de betaling door de eindgebruiker onafhankelijk van de vennootschapsrechtelijke structuur. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan de betaling door de eindgebruiker aan een moederverenootschap die niet zelf een omroeporganisatie is die niet-lineaire televisiediensten aanbiedt. De gemaakte afspraken tussen de moederverenootschap en dochterverenootschap over eventuele doorfacturatie is irrelevant. Dit omvat niet de inkomsten die particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden waarover exclusieve controle wordt uitgeoefend door een dienstenverdelers die valt onder de toepassing van artikel 188/1, §1, 1°, voor wat betreft hun aanbod van niet-lineaire televisiediensten die op transactiebasis enkel beschikbaar is voor abonnees van die dienstenverdelers. Op basis van deze transacties hebben kijkers gedurende een beperkte tijdsperiode toegang tot bijvoorbeeld één film. Ook deze uitgesloten inkomsten omvatten zowel de rechtstreekse als onrechtstreekse betaling door de eindgebruiker aan de omroeporganisatie die niet-lineaire televisiediensten aanbiedt, zoals hierboven werd toegelicht.
2. overeenkomsten met dienstenverdelers en aanbieders van eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten: de dienstenverdelers en aanbieders van eindapparatuur kunnen de particuliere omroeporganisatie betalen om zijn niet-lineaire televisiedienst te mogen

⁵⁴ Doorlichting 2021, 197.

opnemen in de bundels en apps die zij aanbieden. De inkomsten die een particuliere omroeporganisatie die niet-lineaire televisiediensten aanbiedt, zou bekomen ten gevolge van een interne facturatie aan diens moederverenootschap, die de niet-lineaire diensten van zijn dochterverenootschap als dienstenverdelers die valt onder de toepassing van artikel 188/1, §1, 1° aan de eindgebruikers aanbiedt, worden evenwel uitgesloten van deze berekeningsbasis.

3. valorisatie van data: de particuliere omroeporganisatie die niet-lineaire televisiediensten aanbiedt, beschikt over een groot aantal gegevens betreffende de eindgebruikers die zijn diensten afnemen en die tegen een vergoeding aan andere bedrijven aangeboden (kunnen) worden.
4. audiovisuele commerciële communicatie: de particuliere omroeporganisatie die niet-lineaire televisiediensten aanbiedt, kan daar audiovisuele commerciële communicatie aan koppelen. Denk bijvoorbeeld aan AVOD-diensten.

Het vijfde lid van paragraaf 1 preciseert hoe particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden hun omzet moeten bewijzen, namelijk met stukken die gevalideerd zijn door een bedrijfsrevisor. De tweede paragraaf van het ontworpen artikel 188/5 maakt duidelijk welke omzet in aanmerking moet worden genomen voor het berekenen van de bijdrage. Voor de diensten vermeld in artikel 188/1, §1, 2° aangeboden door particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden wordt de omzet waarvan sprake in paragraaf 1, 2° in aanmerking genomen. Het betreffen de inkomsten verworven in alle andere lidstaten van de Europese Unie (dus niet in België) waarop de omroeporganisatie zich richt, in voorkomend geval na aftrek van de inkomsten die afkomstig zijn uit een andere lidstaat waarop de omroeporganisatie zich richt en waar ze met toepassing van artikel 13 AVMD-Richtlijn reeds onderworpen is aan een stelsel van financiële bijdragen aan de productie van Europese werken. Deze aanpak stemt overeen met de intentie om dubbele bijdragen te vermijden, zoals uiteengezet in overwegende 39 van Richtlijn AVMD 2018: *“Wanneer een lidstaat aanbieders van mediadiensten verplicht tot financiële bijdragen, dienen die bijdragen te worden ingezet voor een adequate bevordering van Europese producties, waarbij moet worden vermeden dat aanbieders van mediadiensten dubbele verplichtingen worden opgelegd. Indien de lidstaat waar de aanbieder van mediadiensten is gevestigd een dergelijke financiële bijdrage oplegt, dient deze lidstaat rekening te houden met eventuele financiële bijdragen die zijn opgelegd door lidstaten waarop de diensten gericht zijn.”*

Anderzijds bepaalt het laatste lid van paragraaf 2 dat voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden zoals vermeld in artikel 188/1, §1, 3° voor het berekenen van de omzet enkel rekening wordt gehouden met de inkomsten in het Nederlandse taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, ongeacht waar deze zijn gevestigd. Dit betekent concreet dat zowel omroeporganisaties die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen op grond van artikel 150/1, als omroeporganisaties die zijn gevestigd in de Europese Unie, de Europese Economische Ruimte of daarbuiten en die de respectievelijke diensten aanbieden in het Nederlandse taalgebied of het tweetalig-gebied Brussel-Hoofdstad, voor het berekenen van de bijdrage enkel rekening zal worden gehouden met de inkomsten uit diensten aangeboden in het Nederlandse taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Artikel 17

Dit artikel voegt in Titel III van Deel IV/1 een derde hoofdstuk in met als titel “Aanbieders van videoplatformdiensten”.

Artikel 18

Dit artikel voegt een nieuw artikel 188/6 in het Mediadecreet in, dat betrekking heeft op het bedrag dat aanbieders van videoplatformdiensten moeten betalen als bijdrage aan de productie van audiovisuele werken. Net zoals particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden en dienstenverdelers hebben aanbieders van videoplatformdiensten – hoewel zij geen redactionele verantwoordelijkheid dragen - op een bepaalde manier impact op de content die op hun platform wordt aangeboden door middel van aanbevelingen, toepassen van algoritmes, bepaalde vormen van curatie, enz. Zij worden voortaan ook onderworpen aan de nieuwe stimuleringsregeling. In functie van een gelijk speelveld met de particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, moeten zij dezelfde bedragen betalen. Net als de particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, kunnen de aanbieders van videoplatformdiensten kiezen tussen eenzelfde forfaitair bedrag per jaar (7 miljoen euro) of een jaarlijks bedrag dat gelijk is aan een percentage van de omzet in het Nederlands taalgebied in het tweede jaar dat voorafgaat aan het jaar van de deelname aan de productie van audiovisuele werken, verworven uit betaling door de eindgebruiker, overeenkomsten met dienstenverdelers en aanbieders van eindapparatuur, valorisatie van data en audiovisuele commerciële communicatie.

Ook hier zal worden gewerkt met verschillende schijven: een aanbieder van videoplatformdiensten die meer omzet genereert, zal procentueel meer moeten bijdragen dan een aanbieder van videoplatformdiensten die minder omzet genereert.

Ook de aanbieders van videoplatformdiensten moeten hun inkomsten bewijzen met stukken die gebaseerd zijn op documenten die gevalideerd zijn door een bedrijfsrevisor.

Net zoals bij de particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, wordt er bepaald met welke inkomsten er rekening zal worden gehouden voor de berekening van de omzet.

Artikel 19

Dit artikel voegt in Titel III van Deel IV/1 een vierde hoofdstuk in met als titel "Indexering".

Artikel 20

Dit artikel voegt een nieuw artikel 188/7 in het Mediadecreet in, dat betrekking heeft op de indexering van de bedragen vermeld in de ontworpen artikelen 188/4, 188/5 en 188/6.

Artikel 21

Dit artikel voegt in Deel IV/1 een vierde titel in met als titel "Evaluatie".

Artikel 22

Dit artikel voegt een nieuw artikel 188/8 in het Mediadecreet in, dat betrekking heeft op de evaluatie van de nieuwe regeling voor de stimulering van de audiovisuele sector door financiële bijdragen aan de productie van audiovisuele werken. Uiterlijk in het derde jaar na de inwerkingtreding van de nieuwe regeling zal de Vlaamse Regering deze evalueren. Deze evaluatie zal minstens betrekking hebben op de heffingsgrond en te betalen bijdrage door dienstenverdelers, in functie van de evolutie van het aantal *cord cutters* in Vlaanderen, op de rechtenverdeling en verdienmodellen (*windows*) van de betrokken spelers, op de impact op de hoogte van de investeringen die gedaan worden in het kader van de huidige investeringsverplichting en

stimuleringsregeling en daarbuiten, op de aard van de producent die betrokken wordt, op de participatiegraad van de rechtstreekse financiële bijdrage in het productiebudget van het productieproject en de eventuele impact op de (stijging van) productiebudgetten. Indien passend, zal de evaluatie vergezeld gaan van voorstellen tot herziening van de stimuleringsregeling.

Deze decretale verankerde evaluatie neemt niet weg dat er een jaarlijkse monitoring van de impact van de nieuwe stimuleringsregeling zal zijn. Het is immers essentieel dat er permanent nagegaan wordt wat de concrete financiële impact is van de nieuwe stimuleringsregeling op de sector. Zoals reeds bepaald in VR 2023 1702 DOC.0156/1 is het onder meer de doelstelling van een versterkte stimuleringsregeling om de zoektocht naar meer middelen voor de productie van lokale content en de Vlaamse audiovisuele sector te realiseren. Er moet dan ook sprake zijn van een substantiële verhoging van de middelen, zowel voor de onafhankelijke als de afhankelijke producenten. Mocht blijken dat deze doelstelling niet gerealiseerd wordt, dan wordt de regeling bijgestuurd.

Artikel 23

Dit artikel brengt een aantal wijzigingen aan in artikel 218, §2 eerste lid van het Mediadecreet. Deze wijzigingen beogen de taken van de algemene kamer van de Vlaamse Regulator voor de Media af te stemmen op de nieuwe regeling voor de stimulering van de audiovisuele sector door een stimuleringsregeling voor de productie van audiovisuele werken.

Er wordt in hetzelfde artikel een punt 25° ingevoegd. De definitie van onafhankelijke producent in artikel 2, 49° van het Mediadecreet dient namelijk als basis voor het gebruik van de notie 'onafhankelijke producent' in andere regelgeving, nl. de regels rond de quota-verplichtingen (art. 155 Mediadecreet) en het VAF-decreet (art. 3 §1, tweede lid, 4°). Bijgevolg is het belangrijk voor de producenten zelf, maar ook voor andere stakeholders te weten of een producent al dan niet als onafhankelijk kan worden beschouwd. Aangezien deze analyse best gebeurt door een onafhankelijke instantie is de Vlaamse Regulator voor de Media hiervoor het best geplaatst. De betrokken stakeholders moeten zich ervan bewust zijn dat die kwalificatie door de Vlaamse Regulator voor de Media een momentopname is. Na publicatie van de lijst op zijn website is het de verantwoordelijkheid van de producenten om de Vlaamse Regulator voor de Media de nodige informatie over te maken indien het noodzakelijk is om wijzigingen door te voeren aan de lijst.

Er wordt aan dit artikel tevens een nieuw punt 26° toegevoegd, waarin de Vlaamse Regulator voor de Media de taak krijgt om jaarlijks een overzicht op te maken van producenten en daarbij aan te geven of deze producenten al dan niet voldoen aan de voorwaarden die met toepassing van het ontworpen artikel 188/2, §2, 4° door de Vlaamse Regering aan producenten worden opgelegd in het kader van de ontvankelijkheid van de productieprojecten. Ook hier moeten de betrokken stakeholders zich ervan bewust zijn dat die kwalificatie door de Vlaamse Regulator voor de Media een momentopname is. Na publicatie van de lijst op zijn website is het de verantwoordelijkheid van de producenten om de Vlaamse Regulator voor de Media de nodige informatie over te maken indien het noodzakelijk is om wijzigingen door te voeren aan de lijst.

Er wordt tenslotte een punt 27° toegevoegd, waarin met het oog op informatiedeling wordt bepaald dat de Vlaamse Regulator voor de Media jaarlijks een verslag publiceert op zijn website met de som van enerzijds de geaggregeerde cijfers van de rechtstreekse financiële bijdragen aan de productie van audiovisuele werken, en anderzijds de geaggregeerde cijfers van de investeringen in de vorm van een gelijkwaardige financiële bijdrage aan het Vlaams Audiovisueel Fonds (in de vorm zoals bepaald in voorgesteld artikel 188/2, §1, eerste en tweede lid), met dien verstande dat er uit deze rapportering geen bedrijfsgevoelige informatie mag

kunnen afgeleid worden. Deze informatiedeling is belangrijk in het kader van de opvolging van de economische toestand van de Vlaamse audiovisuele sector.

Artikel 24

Dit artikel voegt een nieuwe sanctie toe die de Vlaamse Regulator voor de Media kan opleggen als aanbieders van videoplatformdiensten hun verplichtingen op basis van de stimuleringsregeling niet nakomen.

Artikel 25

Het besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2019 betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken dat bekrachtigd werd bij decreet van 26 april 2019 wordt opgeheven.

Artikel 26

Dit artikel bevat een overgangsbepaling voor de aanbieders van videoplatformdiensten betreffende het doorgeven van hun omzet. Met het oog op een tijdige inschatting van de mogelijke opbrengst van de nieuwe stimuleringsregeling en om na te gaan of een uitsluitingsgrond van toepassing zou kunnen zijn, moeten zij voor 15 mei 2024 hun omzet doorgeven aan de Vlaamse Regulator voor de Media, het Vlaams Audiovisueel Fonds en de Vlaamse Regering (*in casu* de Vlaamse minister bevoegd voor media). Het gaat om de omzet gerealiseerd in 2022. Dit is in lijn met de verplichting die momenteel al rusten op particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden en vandaag al onderworpen zijn aan de stimuleringsregeling. Zij brengen met toepassing van artikel 4 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2019, de Vlaamse Regulator voor de Media reeds jaarlijks voor 15 februari op de hoogte van hun omzet. Net zoals de afgelopen jaren moeten zij op 15 februari 2024 moeten deze spelers hun omzet van 2022 overmaken aan de Vlaamse Regulator voor de Media, het Vlaams Audiovisueel Fonds en de Vlaamse Regering.

Het concept 'omzet' wordt in deze overgangsbepaling op dezelfde manier ingevuld als in artikel 18 van dit decreet.

Artikel 27

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van dit decreet. De nieuwe regeling voor de stimulering van de audiovisuele sector door financiële bijdrage aan de productie van audiovisuele werken zoals opgenomen in dit decreet treedt in werking op 1 januari 2025.

Artikel 2, 7°/2 van het mediadecreet bevat de definitie van "eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten", maar treedt momenteel pas in werking op 28 juni 2025. Omdat dit begrip ook aan bod komt in dit decreet, loopt de inwerkingtreding ervan samen met de inwerkingtreding van dit decreet.

Een aantal artikelen van dit decreet staan als dusdanig los van de invoering van de nieuwe stimuleringsregeling, en kunnen vroeger in werking treden. Het betreft de verwijzing naar de omzetting van de AVMD-richtlijn, de definities (met uitzondering van artikel 2, 3°), de gewijzigde quotaregeling voor onafhankelijke producties, de verplichting voor de Vlaamse Regulator voor de Media om jaarlijks een overzicht te maken en te publiceren van onafhankelijke producenten op basis van de nieuwe definitie opgenomen in het gewijzigde artikel 2, 49°, a) en b) van het mediadecreet en de overgangsregeling vermeld in artikel 26. De

desbetreffende artikelen treden in werking op de 10de dag na publicatie van dit decreet in het Belgisch Staatsblad.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding,

Benjamin DALLE